

Молодий Кіровоград

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходять в 6 грудня
1939 року.

№ 32 (4007).

СУБОТА

6

СЕРПНЯ 1988 р.

Ціна 8 коп.

афіша
НОМЕРА

«КОЛИ МАТЕРІАЛ БУВ
ПІДГОТОВЛЕНИЙ ДО
ДРУКУ, З ДАЇ НАДІЙ-
ШЛО ЩЕ ОДНЕ ПОВІ-
ДОМЛЕННЯ, ЯКЕ МИ НЕ
МОГЛИ ЗАЛІШИТИ БЕЗ
УВАГИ: ДЕРЖАВНОЇ
СПЕЦІА ЗАТРИМАЛА
ГОЛОВНОГО МЕХАНІКА
БУДІВЕЛЬНОГО УПРАВ-
ЛІННЯ «ГІДРОСПЕЦБУД-
2» ТРЕСТУ «ДНІПРО-
СПЕЦБУД» П. І. МОМО-
ТА, КОТРИЙ ВИКОРИС-
ТОВУВАВ СЛУЖБОВУ
АВТОМАШИНУ ГАЗ-69
53-35 КДЖ НЕ ЗА ПРИ-
ЗНАЧЕННЯМ...»
ЧЕРГОВИЙ ВИПУСК
«ДОЗОРЦЯ» РЕЙДОВИЙ
МАТЕРІАЛ «СОВІСТІ»
ПІД КОЛЕСАМИ» —

3

стор.

ЩО ТАКЕ ВІДЧУТИ
ПОКЛИКАННЯ ПІСЛЯ
ДВАНАДЦЯТИ РОКІВ РО-
БОТИ НА ЗАВОДІ? ДЛЯ
ВАЛЕНТИНИ ЦЕ ОЗНА-
ЧАЛО ЗІ СТАВКИ ІНЖЕ-
НЕРА ПЕРЕЙТИ НА
СТАВКУ НЯНІ В ПІД-
ШЕФНИЙ ДИТЯЧИЙ СА-
ДОК — 70 КРБ. І, ПО
СУТІ, ПИСАТИ СВОЮ
ТРУДОВУ БІОГРАФІЮ
ЗАНОВО —

5

стор.

«ВИРОК СУДУ Я
СПРИЙНЯВ ЯК НАЛЕЖ-
НЕ. ВИЗНАЮ, ЩО СКО-
ІВ ТЯЖКИЙ ЗЛОЧИН...»
АВТОРА ЦИХ РЯДКІВ —
ВІСІМНАДЦЯТИРІЧНОГО
ВАДИМА БЕРЕМЕСЕВА
НАРОДНИЙ СУД КІРОВО-
ГРАДСЬКОГО РАЙОНУ М. КІРОВО-
ГРАДА ЗАСУДИВ
ДО ШЕСТИ РОКІВ ПО-
ЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ... СУ-
ДОВИЙ НАРИС «ЗАПІЗ-
НИЛЕ НАЯТТЯ» —

9

стор.

МІЖНАРОДНА ТОБА-
РИСЬКА ЗУСТРІЧ «ЗІР-
НА» (КІРОВОГРАД) —
«ДОБРУДНА» (ТОЛЕУ-
ХІН, КРБ) ПРОЙШОВ У
ЦІКАВИЙ, БЕЗКОМПРО-
МІСНИЙ, ГОСТРИЙ БО-
РОТЬБІ, І ЗАКІНЧИВСЯ
З РАХУНКОМ...»

10

стор.

Літо—пора весіль.

Фото В. ГРИБА.

Інформація

Володимир Трохимович Крохмаль — машиніст локомотивного депо станція Помічна. Наставника молоді нагороджено орденами Жовтневої революції і «Знак Пошани», йому присвоєно звання заслуженого залізничника СРСР. А нещодавно Володимиру Трохимовичу вручено орден Леніна.

Фото
В. МАСЛЕННИКОВА

УВАГА!

6—7 серпня у Кіровограді на Завадівській трасі проходить особистий командний чемпіонат СРСР з мотокросу. У фінал вийшли команди Грузії, Киргизії, Казахстану. Без відбору беруть участь у фіналі спортсмени РРФСР, Москви, Ленінграда та області, УРСР, Білорусії, Литви, Молдавії, Латвії, Естонії.

Програма змагань: в суботу, 6 серпня, тренування і чотири заїзди для класів мотоциклів 125 куб. см серед юнаків і 250 куб. см серед чоловіків (по два заїзди кожного класу). У неділю, 7 серпня, стартують чоловіки на мотоциклах із об'ємом двигуна 125 і 500 куб. см.

На Завадівці болільники побачать членів збірної СРСР В. Гаушиса (Рига), В. Руденіна, А. Морозова, В. Кавінова (Київ), Г. Мойсеева (Ленінград), А. Платонова (Челябінськ), А. Ледовського (Володимир). Виступлять також молоді перспективні спортсмени Ю. Зирянов, М. Чурін із Челябінська, Ю. Руул із Талліна, Д. Ніколаєв із Москви, С. Хрущов із Московської області.

ПЕРЕДПЛАТА—89

Про особливості цього річної передплатної кампанії нашому кореспонденту розповідає заступник начальника служби поштового зв'язку і розповсюдження преси Кіровоградського виробничо-технічного зв'язку Л. М. РАГУШНИЙ.

КОР.: Леоніде Миколайовичу, чим відрізняється передплата нинішнього року від, скажімо, минулорічної?

Л. М. Рагушний: Відмінностей кілька. По-перше, розпочалася вона, як відомо, з початку року. До першого серпня, дня традиційного початку кампанії, в області вже передплачено 80360 примірників газет і журналів. Це становить п'ять процентів цього річних тиражів. Найкраще організували роботу громадські розповсюджувачі та зв'язківці

Олександрії. Шкода, але надто повільно розгортається кампанія в трудових колективах обласного центру.

Мушу засмутити читачів, але в зв'язку з слабкою поліграфічною базою, дефіцитом паперу, а також враховуючи необхідність виділення гарантованих тиражів газет і журналів для роздрібної торгівлі, обмежено передплату на деякі центральні газети і журнали.

КОР.: Які саме?

Л. М. Рагушний: Усіх

перелічувати не буду, адже лімітовано 41 видання. Назву найпопулярніші. Це газети «Комсомольская правда», «Литературная газета», «Советский спорт» і «Труд», журнали «Молодая гвардия», «Вокруг света», «Моделист-конструктор», «Ровесник», «Студенческий меридиан», «Техника — молодежи», «Уральский следопыт», «Физкультура и спорт», «Юный техник», «Юный натуралист».

КОР.: Чи з'являться в наступному році нові видання?

Л. М. Рагушний: Так. В каталозі їх налічується понад 30 найменувань. Це «Знак вопроса» і «Сделай сам» видавництва «Знание», «Агро-

Прес-центр повідомляє

Устинівський район. Комбайнер радгоспу «Устинівський» кандидат у члени КПРС Олександр Швець і його помічник комсомолець Володимир Полінкаш продовжують лідирувати у змаганнях комбайнерів області. У своєму господарстві, а потім у колгоспі імені Кірова вони намолотили понад 16 тисяч тонн зерна.

Новомиргородський район. Ударно живе у колгоспі «Жовтень» комсомолець Юрій Письмак. Кожного дня він «Нивою» намолотує 500—600 центнерів зерна і вже відправив його на тік понад 8 тисяч центнерів.

пром України», «АПК», «Наука, техніка, практика», «Сільські горизонти», «Дім, сад, город», «Рідна природа».

КОР.: Леоніде Миколайовичу, ваш прогноз щодо передплати на «Молодий комунар»?

Л. М. Рагушний: Думаю, проблем не буде. Газета повністю змінила своє оформлення, стала змістовнішою, збагаченою. Звідси і популярність у читачів. Якщо, скажімо, в попередні роки ми виділяли для роздрібної торгівлі 300 примірників «Молодого комунара», то нині — близько трьох тисяч. І вже наступного дня після виходу у світ газету купити важко.

На закінчення нагадаю: строки передплатної кампанії не змінилися. Вона триватиме з 1 серпня до 1 листопада. Відомча передплата — з 15 серпня до 15 вересня.

ПРИЇДЖАЙТЕ В БІРКИ

Мені не раз доводилося проводити свої літні шкільні канікули в піонерських таборах. Але ще ніколи не було таким цікавим і захоплюючим табором життя, як цього літа. І це тому, що в обласному таборі «Жовтень», який знаходиться в мальовничому сосновому борі біля села Бірки Олександрівського району, цього року підібралися чудові піонервожати.

У моєму загоні вожаками були Олена Павленко і Раїса Сухозадко. Вони студентки Олександрівського педагогічного училища і зараз проходять практику. Не знаю, як оцінять їхню практику викладачі, а всі ми, піонери другого загону, дуже задоволені своїми вожаками. Вони організовували для нас цікаві ігри, вікторини, конкурси, навчали нас пісень, танців... Одне слово, нам скучати не доводилося.

Краще один раз побачити, ніж сто разів почути. Отож хто із вас, любі друзі, хоче не тільки почути добре слово про піонертвір «Жовтень» а й цікаво провести канікули — приїжджайте в Бірки.

Лариса КУБРАК.
сміт Олександрівка.

АНКЕТА

Відділення науково-дослідного центру молодіжних проблем ЦК ЛКСМУ при Кіровоградському обкомі комсомолу з метою вивчення громадської думки щодо морального, інтернаціонального та патріотичного виховання молоді проводить анкетування.

У анкеті, яку ми вам пропонуємо, можуть взяти участь всі бажаючі. І це зрозуміло: чим більше людей відповість на запитання анкети, тим ширшою, достовірнішою буде картина явища, що вивчається.

Для спрощення обробки анкет, варіанти можливих відповідей на запитання надруковані. ТОЙ, КОТРИЙ ВАМ ПІДХОДИТЬ, ОБВЕДИТЬ. Постарайтеся обов'язково відповісти на всі запитання анкети, інакше це ускладнить їх обробку на ЕВМ.

Заповнені анкети надсилайте чи заповсьте особисто у відділ пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу (316050, м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 41) чи в редакцію газети «Молодий комунар» (316050, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36).

I. Чим, на ваш погляд, могли б допомогти молодим людям ради вєтеранів війни і праці?

1.

2. Допомога навряд чи потрібна

3. Важко сказати

II. Як ви ставитесь до ствердження, що тільки полум'яний патріот може бути справжнім інтернаціоналістом?

1. Вважаю його вірним

2. Ці поняття не взаємопов'язані

3. Ці поняття взаємовиключаючі

4. Важко сказати

III. Що, на вашу думку, має найбільший вплив на формування моральності молоді людини?

1. Суспільство

2. Сім'я

3. Товариші, друзі

4. Художня література

5. Школа, дитсадок

6. Самовиховання

7. Приклад старших

8. Важко сказати

IV. Чи є необхідність в перебудові інтернаціонального виховання молоді?

1. Немає необхідності

2. Гострої необхідності немає, але дещо змінити не завадило б

3. Зміни вкрай необхідні, а саме —...

4. Важко сказати

V. В чому ви бачите головні недоліки в патріотичному вихованні молоді?

VI. Як, по-вашому, оцінювати моральність особи?

1. За вчинками

2. За словами

3. За думками, роздумами

4. За мотивами дій, вчинків

5.

6. Важко сказати

VII. Яка ваша думка стосовно майбутнього клубів воїнів-інтернаціоналістів, які існують в області?

1. Вони добре справляються з завданнями військово-патріотичної і спортивно-масової роботи серед молоді і в подальшому стануть головною самодіяльною організацією, що працює в цьому напрямку

2. Клуби воїнів-інтернаціоналістів будуть розвиватися і скоро перетворяться у громадські формування, що об'єднають на добровільній основі всіх воїнів запасу

3. Клуби і їх майбутня діяльність були і залишаються внутрішньою справою самих воїнів-інтернаціоналістів

4.

5. Важко сказати

VIII. Які, на ваш погляд, перспективи самодіяльного руху молоді?

1. Комсомол заформалізований, тому майбутнє за самодіяльними об'єднаннями

2. Самодіяльні об'єднання в майбутньому в основному зосередять свою увагу на сфері відпочинку і творчості

3. З розвитком і розширенням демократії в суспільстві роль самодіяльних об'єднань знизиться

4.

5. Важко сказати

IX. Якими, на ваш погляд, повинні бути стосунки між самодіяльними об'єднаннями молоді і комсомолом?

1. Втручання офіційних організацій в справи самодіяльних об'єднань завжди веде до негативних наслідків, тому контакти повинні бути зведені до мінімуму

2. І комсомол, і молодіжний самодіяльний рух об'єднують молодих лю-

дей, тому між ними необхідне співробітництво і взаємодопомога

3. Самодіяльний рух молоді повинен вести свою діяльність під ідейним керівництвом комсомолу

4.

5. Важко сказати

X. Ваше ставлення до клубів інтернаціональної дружби

1. Вони потрібні тільки школярам

2. Вони і школярам не потрібні

3. Клідам необхідно надати нового змісту, а саме —...

4. Кліди своє віджили, зараз потрібні...

5. Важко сказати

XI. У якій мірі, на ваш погляд, повинні враховуватися моральні якості людини при прийомі на роботу?

1. В першу чергу

2. Перевага повинна віддаватися діловим якостям

3. Тільки знання визначають місце людини на виробництві

4.

5. Важко сказати

XII. Ваш вік

1. До 16 років

2. Від 16 до 20 років

3. Від 20 до 25 років

4. Від 25 до 30 років

5. Від 30 до 40 років

Старші 40 років

XIII. Місце проживання

1. Місто

2. Селище міського типу

3. Сільська місцевість

6 серпня 1988 року

АВТОМОБІЛЬ, ЯК ВІДОМО, НЕ РОЗКІШ, А...
ВТІМ, НЕ ВТОМЛЮВАТИМЕМО ВАС, ШАНОВ-
НІ ЧИТАЧІ, ВІДОМИМИ СЕНТЕНЦІЯМИ, СКА-
ЖЕМО ЛИШЕ, ЩО МОВА ПІДЕ НЕ ПРО АВТО-
ТРАНСПОРТ ВЗАГАЛІ, А ПРО ТИХ, ХТО ЕКС-
ПЛУАТУЄ ЙОГО НЕПРАВИЛЬНО ЧИ ВИКО-
РИСТОВУЄ НЕ ЗА ПРИЗНАЧЕННЯМ.

«Пальне» про запас

Про горезвісні черги біля спеціалізованих ма-
газинів по продажу спиртного вже писано-перепи-
сано. Проблему цю розглядали в різних ракурсах,
люди компетентні і не дуже. Та це не значить, що
вона вивчена до кінця. Ні! Один завсідник відо-
мого медичного закладу зробив несподіване від-
криття, що дозволяє йому економити час і берегти
вразливу нервову систему. Він не кричав «варика!»
не претендує й на винагороду за винахід. Після чо-
тиринадцятої години чоловік просто виходить на ву-
лицю, в поле видимості якої потрапляє й відома
торгівельна точка, і через кілька секунд достеменно
знає — є сьогодні спиртне чи ні. «Феномен» по-
яснюється просто: асортимент і кількість зігріваль-
них напоїв знаходиться в прямій залежності від
кількості автотранспорту, що розташований обч.
дороги поблизу магазину.

Ми вирішили перевірити те правило експеримен-
тальним шляхом. По-
спішили до магазину

№ 2, що розташова-
вся поблизу парку
імені Крюкова. Зда-
леку помітили: авто-
машини стоять. Лег-
кові і вантажні,
різних класів і модифікацій. А в од-
ному з провулків розташований навіть потужний
контейнеровоз. Біля нього нетерпляче тупцював
молодий водій, поглядаючи на чергу, що вишикува-
лася біля дверей популярного спецмагу. Незаборо-
м з неї вишмигнув літній покупець, переможно
тримаючи авоську з кількома пляшками вина.

— Демидов Дмитро Іванович, водій автопідпри-
ємства № 13554, — представився він. — А то —
мій стажер, — показав на хлопчину. — Сергій Ку-
черенко.

Зайвим було пояснювати Дмитру Івановичу ан-
типедагогічність його дій, тим паче, в робочий час.
— А що, власне, сталося! — аж червонів від
обурення. — Купив вина на вихідні, про запас, знач-
ить... Всі так роблять...

Не впевнені, що «так роблять» усі без винятку
працівники державного автотранспорту, але, так би
мовити, «послідовників» Д. І. Демидова ми вияви-
ли немало. Ось один з них: водій автобуса М. В.
КИРИЧЕНКО. Працює він у ЖКО виробничого
об'єднання по сілках «Червона зірка». У той час,
коли заходив до салону автобуса з кількома пляш-
ками спиртного, вже давно мав відпочивати (робо-
чий день у водія закінчується о 16 годині, а було
початок на шосту). Попросили Миколу Володимир-
овича показати дорожній лист. «Перебуває у роз-
порядженні начальника ЖКО», — значилося в ньо-
му...

Ще один відвідувач спецмагу — водій КАМАЗа
25—17 КДТ Василь Сидорович Ліпич. «Отоварю-
вався» він разом зі своїм безпосереднім керівни-
ком (якщо вірити словам того), начальником відді-
лу збуту Побузького нікелевого комбінату (своє
прізвище супутник В. С. Ліпича назвати відмовився).
— Та в нас же спиртного вдень з вогнем не
знайдеш, — били хлопці себе в груди. — Чи ж ми
не люди!?

До речі, кілька слів про контроль за витратанням
пального. Найпростіше його проводити, як відомо,
за допомогою спідометра. Але не такого, як у во-
дія з Побужжя. Звірили ми показання спідометра
і шляхового листа В. С. Ліпича, співставили ці циф-
ри і мало за голову не схопилися: 35182 кілометра
накрутив на колеса своєї вантажівки хвацький шо-
фер, коли від'їздив до Кіровограда. Промчав май-
же 170 кілометрів, а на спідометрі стоїло... менше
— 35167 кілометрів... Не дивуйтеся, якісь надпри-
родні сили тут ні до чого: просто на підприємстві
ніхто не контролює витратання пального, певно, до
шляхових листів заносяться показники зі слів самих
водіїв. А раз так — утворюються лишки, а з ними
й необмежені можливості для всіляких зловживань.

Здрастуйте, дачники!

Якщо певна частина несвідомих водіїв марнує
робочий час біля магазинів відповідного профілю,
то керівники (не стверджуємо, що всі, а так, дех-
то) віддають перевагу більш змістовному і корис-
ному проведенню часу.

Що може бути кращого, ніж податися спекотно-
го дня чи задушливого надвечір'я поближче до
природи — на дачі! Вони їдуть — хто крадькома,
а хто, як директор комбінату хлібопродуктів № 2
Георгій Олексійович Глобенко, відкрито. Їдуть гру-
зовиками та «уазиками» (державними, ясна річ),
з водіями і без них.

Г. О. Глобенко за кермом сидів сам.
— У чому річ? — запитав нас, насувшись. —
Куди їду? В колгосп імені Крупської, договори на
зерно нового врожаю закінчують.

Мовив упевнено, з виглядом людини, яка не
звикла до контролю, дріб'язкової опіки.

Що ж, візьмемо на себе сміливість не повірити

Георгію Олексійовичу. Хоча б тому, що зустріли
його на території дачного кооперативу, що спор-
тивні брюки, в яких він був вдягнутий, навіть при
нинішній, демократичній моді, аж ніяк не сприя-
ють проведенню ділових операцій. Не кажучи вже
про дитлахів, які виглядали з кабіни автомобіля.

З В. КРАВЧЕНКОМ, заступником начальника
мехколони № 7 тресту «Приморськхлібоелектробуд»
зустрітися не вдалося. Певно, в той час, коли ми
розмовляли з водієм цього підприємства Сергієм
Алексеевичем, він давно вже поринув у дачні клопо-
ти.

— Повертаємось із Херсона, де базується трест,
— розповідав Сергій. — От Кравченко і вирішив
відразу податися на дачу.

Від себе додамо: мало того, що заступник на-
чальника приїхав на державній автомашині — він
зумів це зробити, фактично перебуваючи... у від-
рижденні. Бо з Херсона керівник, якщо вірити до-
кументам, мав повернутися лише наступного дня.

Тут коментарі, як кажуть, зайві. Та ми зважи-
мося на коротке резюме. Свого часу «Молодий кому-
нар» вже розповідав про стиль керівництва в мех-
колони № 7, про зловживання, допущені началь-
ником та головою профкому. І ось — нове під-
твердження принципу елітарності, сумнівного деві-
зу: «начальству дозволено все!». Цікаво, як сприй-
має подібні «художества» своїх горе-керівників
колектив енергетиків?

Час найменшого сприяння?

Про жнива — мова окремо. Успіх цієї кампанії,
як відомо, залежить від багатьох факторів. І чи не

повідав хліпець. — А з ячменем — ціла морока,
годинами в черзі доводиться вистояти.

Кілька слів про технічний стан техніки, автотран-
спорту на жнивках. Треба віддати належне механіза-
торам: комбайни, жатки, незважаючи на труднощі
з деталями, сегментами, приладами, добре уком-
плектовані у більшості господарств. Шукають вихід
жниварі, щоб скоротити й час вимушених простоїв
техніки. Усі автомобілі, зайняті на вивезенні зерна,
обладнані іскрогасниками, мають ушільнені кузови.
Однак, якщо у колгоспі імені Литвинова Новоар-
хангельського району чітко визначені маршрути во-
діїв, щодня перевіряється технічний стан автомо-
білів, проводяться інструктажі, то в колгоспі імені
Леніна цього ж району випустили на хлібні траси
машину, яка півтора року простояла на ремонті,
технічний огляд не пройшла. Відповідно, і стан її —
не найкращий.

По дорозі на Помічянський елеватор ми зупи-
нили водія А. Мерзецького з Новоархангельського
РТП. Він перевозив зерно з колгоспу «Росія» на
відстань 68 кілометрів. Ні автомобіль, ні причеп з
зерном не були накріті, водій не мав з собою по-
свідчення, дорожнього листа. У товаротранспорт-
ній накладній указаний інший автомобіль.

З несправним спідометром працював водій кол-
госпу імені Свердлова Добровеличківського райо-
ну В. А. Щукін.

— Ніколи відремонтувати. Жнива, бачите, які —
треба поспішати, — виправдовувався він, прив'я-
зуючи ланцюжком капот машини, — кріплення ві-
діралося.

Поспішністю і
складністю нинішніх
жнив намагалися по-
яснити у колгоспі
«Дружба» Знам'ян-
ського району й те,
що не зуміли облад-
нати 5 автомобілів

покривалами, на Новомиргородському елеваторі —
що висипалося під час набирання для аналізу бага-
то зерна на землю.

Потіло налагоджено прийом зерна на Знам'ян-
ському елеваторі.

— О 9 годині 40 хвилин привіз я зерно, а роз-
вантажився лише о 10 годині 50 хвилин, — обурю-
вався водій районного РТП О. М. Ткаченко. —
Більше стоїмо, ніж возимо.

— Три години, як мінімум, втрачаємо у черзі.
Адже на елеваторі зерно на аналіз беруть вручну,
працює лише один підйомник.

Тут можна було б поставити й крапку. Та повер-

...Надвечір'я, АЗС № 3. Тут зібралося чимало ав-
томашин, є й навантажені зерном. А на вікні —
знайома табличка: «Бензину нема!».

— Нема і не скоро буде! — підтверджує оператор
Ніна Петрівна Фенько. — Чому? Хтозна, останнім
часом таке часто трапляється...

Водій рагоспу «Олексіївський» Бобринецького
району Василь Бережний в розпачі тільки махнув
рукою:

— Що твориться, га! Щонайменше ходку з зер-
ном зробив би, а так — на прикол! І от дивина —
винних не знайдеш...

А Миколу Прокопчука, молодого водія Компані-
ївського РТП, здивували черги на Кіровоградсько-
му комбінаті хлібопродуктів № 1, куди він тран-
спортує зерно з колгоспу «Іскра».

— Везу жито — спокійний, швидко здам, — роз-

таючись із рейду, ми стали свідками ще одного не-
приємного випадку, про який варто згадати. Трак-
торист колгоспу імені Тельмана Компаніївського
району І. В. Шаповалов, не маючи з собою навіть
прав на управління транспортом, перевозив людей
у причепі. Такі порушення вже не раз закінчува-
лися трагічно.

Голова правління господарства Л. М. Ковтунець
став на захист підлеглого: нічого страшного, мов-
ляв, жнива, хліб треба зібрати!

Згодні: треба, та чи будь-якою ціною?

Рейдова бригада:
М. РИБАЛКО — старший інспектор облдерж-
автоінспекції,
Ю. КОРОЛЬ — начальник штабу «Комсомольсь-
кого прожентора» ДАІ облвиконкому,
М. ЧЕРНЕНКО — спецкор «Молодого комунар-
ра».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Коли матеріал був підготовлений до друку, з ДАІ надійшло ще одне повідомлення,
яке ми не могли залишити без уваги: державтоінспекція затримала головного механіка будівельного
управління «Гідроспецбуд-2» тресту «Дніпроспецбуд» П. І. Момота, котрий використовував службову
автомашину ГАЗ — 69 53—35 КДЖ не за призначенням. Певно, неважко здогадатися, що затримали
Павла Івановича на території дачного кооперативу...

З 4 вікном — нудний дощ, туман, густий літ ранку, а поодинокі машини на малошумних колесах тострад несміливо пошмигають з замишленими фарми.

Я скоро, — вже актор заглянувши до свого кабінету Володимир Балануца. Ось ще раз спробую «накрутити», а ти — так нарікають на себе...
То він про працівників райкому профспілки. Сам їм має передати до початку робочого дня заведення прохід збирання зернових. Волода — секретар комітету комсомолу радгоспу «Росія» та спортивний інструктор, а можливо й наваляк спочатку. Інструктор, а вже потім — узаконений ватажок хлопців, котрим платять за організацію спортивної роботи.

відзначити трактористів Віктора Крачука, Віктора Леоніда, Олександра Жердів. Але, як видно, вони не передовики, бо у заведення мої не потрапляють.

— А ти що ж, за жнива їх ні разу й не бачив? — Був один раз на другому відділку. Там жито чи ячмінь (на мить зедумався, намагаючись згадати — М. Ч.) косили. Посилено добре всі працювали.

— Певно, в тебе справи були до жниварів? — цікавився.

— Розповсюджував агітацію, ось таку, — секретар простягнув тугий рулон паперу.

Розгорнувши, прочитав заклики: «Комбайнери! Проведемо збирання колоскових за 10—12 днів!»

— Думаєш, допомагає це, мобілізує?

Стенув плечима:

— Поки що відсталих у нас нема, всі добре працюють...

● Секретар! Спортінструктор! Диспетчер!

● «Самий сильний комсомолец»! І на збори ходить, і внески платить...

● «Комбайнери! Проведемо збирання колоскових за 10—12 днів!» Чи допомагає такий заклик сьогодні на жнивках?

● Володимир Балануца: «Особливих планів у мене не було, так, деякі фантазії».

— Аж не віриться, Володю, що все так гладко, без проблем...

— Може й трапляються які неполадки, хтозна, але мені про це не доповідають, одним сло-

вом, ніхто не скаржиться.

— Чому? Не вірять?

— Скоріше всього. Он Сашко Жовнарук, тракторист, недавно розракувався з роботи. «Чом гарякуєш, куди спішиш?»

питаю. А він: «У Малу Виску подамся. Там і трактора дадуть, і зарплата відповідна буде...» Запропонував йому свою допомогу: давай, мовляв, з директором поговорю, може й у «Росії» все ще піде на лад. А він — відмовився навідріз. Знає, що не тільки я в цьому винен — попередники теж...

— Тобто, авторитет сам собою не приходить, він складається ризиками. Так?

— Важко щось конкретно відповісти. Одну знаю точно: я зайнятий дуже — то спорт, то ось «на телефоні» сиджу.

— Вибач, але ж є комітет комсомолу...

— Є! Меланік Тарас — доярка, Доленко Олександр — пасічник, Гриша Жердів кашу телятам варить на другому відділку, Діжусь Оксана в дитсадку працює, а Наталка Манаренко — в бухгалтерії. Кожен своїм ділом зайнятий.

— Розумію, нелегко відірватися від справ. А спільні акції, чи проводять їх комітети? Мою на увазі суботники, вечори відпочинку, збори чи засідання комітету, врешті — решт.

— Суботники проводили. Не скажу, що масовими вони були, але гроші перераховували вчасно, в цьому плані з райкомом нарікань не було. Вечори? Теж бувають. На день Перемоги, наприклад. Запросили ветеранів Великої Вітчизняної війни, воїнів — інтернаціоналістів, Сім'ї афганців, до речі, у нас оточені турботою. Радгосп їм і вугілля, і дрова випикує.

— І багато таких? — Точної цифри не знаю. Працює в радгоспі одна жінка, Харковець, прізвище, в неї син загинув. Як звати? Не знаю. Микола Граждан теж був в Афганістані...

— Сподіваюсь, матір загиблого односельця ви не забуваєте, відвідуєте?

— Конкретно важко відповісти, але і вугілля, і дрова їй випикують...

— Володю, ти вже майже рік очолюєш комсомольську організацію радгоспу. Чи були якісь плани, як приступав до роботи, що вдалося втілити в життя?

— Особливих планів у мене не було, так, деякі в фантазії. Наприклад, відкрити молодіжний кооператив «Соки — води», при будинку культури. Про це мені Володя, музикант наш, якось сказав. Я його підтримував, а от мене ні дирекція, ні працівники будинку культури не зрозуміли...

ТЕМИ РОБОТИ

ФАНТАЗІЇ НА ПІСЛЯМОВІ

або Спроба інтерв'ю з коментарем автора

ПІСЛЯМОВА КОРЕСПОНДЕНТА

Діалог з секретарем комітету комсомолу я свідомо відтворив майже стенографічно. Не для того, щоб покепувати із співрозмовника, деяких, м'яко кажучи, неадаптираних його висловлювань і зворотів не зрозуміло: «самий сильний комсомолец» чи «медальку дали»... Я навіть розмову повністю, без журналістського макіяжу спеціально для того, щоб ви, шановні читачі, по можливості повніше зрозуміли: чим живе, що може і до чого прагне комсомольська організація радгоспу «Росія», її секретар. Певно, погодитесь: живе так собі, зірок з неба не хапає, орієнтується на рапорти і звіти. Комсомольсько-молодіжний екіпаж є? Є! За суботник гроші перерахували? Так! А далі — й трава не росте!

Я далекий від думки звинувачувати у всіх гріхах земних комсомольський

осередок (сорок чоловік, до речі, налічується в ньому). Причина тут, здається, в іншому — в секретареві, ба навіть не у Володі Балануці особисто, а в тій ролі, яку відвели йому в радгоспі. Механізм гальмування — це не чи-

ясь недобра воля. Є гальма у свідомості переважної більшості з нас: звичка до стереотипів, очікування вказівок «заерху», розгубленість перед незнайомими явищами. І вже чути голоси: трудовим колективам, комсомольським організаціям надані чималі права, а змін у їхній діяльності мало, як був, так і залишився суцільний формалізм.

А хто заважає переобрати актив, ввести до нього людей ділових, активних, питати з них справжньої роботи?

Не знаю, як було напевне, але беру на себе сміливість стверджувати: Балануца став секретарем тільки тому, що закінчив до цього за направленням радгоспу технікум керівних кадрів. А раз так — нехай керує. Все одно чим: свинофермою чи комсомолом. Номенклатура!

Під час нашої розмови до комітету комсомолу заглянув секретар парткому Леонід Миколайович Семенов:

— Ну, що, комсомол, заведення передав — запитав на ходу. — Ні? Далай, далай, поспіши!

А йому б зупинитися хоч на мить, поцікавитися, чому не знає секретар ні

імені матері воїна-інтернаціоналіста, ні її сина-героя, чом не повірив своєму ватажкові тракторист Сашко Жовнарук? А ще б уточнити у Балануці: з'явилися чи ні в нього цікаві задуми, ідеї? Бо просто «фантазії» щодо кооперативного кафе «Соки-води», погодьтеся, сьогодні замало.

Авторитет утверджується ділом. Ми звикли до цих слів, звичили їх до автоматизму. То чому ж не всі спішимо робити ті добрі справи, які утверджують нас в очах людей, повернуть Спілці втрачений авторитет?

М. ПОЛІЩУК.
Малошумський район.

ВЗАГАЛІ-ТО експромту не намічалося — адже готувалися до концерту на квартирі у Валентини Володимирівни. Просто Олег, який прийшовши прямо з роботи, показав їй «забутий» барабан, який він привіз з бараном, який він привіз з бараном, який він привіз з бараном... Але факт: концерт почався несподівано ефектно — під барабанний бій. А якщо взяти до уваги, що працівники центральної та місцевої влади, а також представники преси, які були присутні на концерті, то можна зрозуміти, чому в характеристці-рекомендації на Валентину Сироту, з'явившись такі неказені слова: «Наш відділ був приємно здивований, коли під час виступу в класі перед нами з концертами».

Проблема

ще далеко не педагог, тому й засіла за підручники, щоб вступити на зоочне відділення Олександрійського педучилища. А за плечима — вища технічна освіта...

Але до училища Валентина не вступила. Хоч і склала обидва екзамени на «чотири». «Дивно», — писала вона в листі до редакції, — дивно тому, що серед зарахованих виявилися ті, хто склав екзамени на «тришки».

— Справді, — сказала мені секретар приймальної комісії училища Л. В. Левченко, — на 150 місць заочного відділення по спеціальності «Дошкільне виховання» вступало 340 чоловік. 235 з них склали екзамени. З них ми і вибирали, керуючись інструкцією.

І ось ми разом з директором педучилища Г. О. Дубівкою дивомось наказ Держкомітету СРСР з народної освіти про затвердження Правил прийому в середні спеціальні учбові заклади СРСР. Поза конкурсом за умови успішного складання екзамени в першу чергу зараховуються ті, хто має направлення по спеціальності.

— З таким направленням прийшли майже всі, — пояснив Григорій Олексійович.

Далі зараховуються ті, хто має стаж по спеціальності не менше двох років. Ось саме це і зіграло вирішальну роль. Абітурі-

пішли, здалося, що малюки наче їх чекали. Багато хто з них ще не вмів ходити, сиділи в манежі, з цікавістю розглядали нові обличчя і нові руки, що піднімали їх вгору.

— Валентини Володимирівно, гляньте: Женько пішов! Гляньте, гляньте — я його тільки за ручку тримаю! Сам іде, сам!..

В чому ж секрет такого різкого підвищення престижу педагогів? Чи й справді всі йдуть сюди за покликом душі, чи це не більше, як чергова «мода»?

Григорій Олексійович, багаторічний стаж якого дає підстави для серйозних, обміркованих висновків, говорить:

— Переконався, що так

Це один бік справи. Інший — невже це так обов'язково: щоб довести свою відданість професії, треба два роки працювати на ставці 70 крб.? Тим більше, що це все одно не дасть ніякої переваги! Вдумайтесь: щоб перейти працювати вихователем, необхідно закінчити педучилище, але щоб вступити до нього, треба... працювати вихователем.

Так от: невже, щоб довести свою любов до обраної справи, треба ламати голову, як би розірвати це замкнене коло, як жити далі на мізерну зарплату з двома дітьми? І взагалі: чому цю свою відданість треба доводити в таких нерівних умовах? І чому ми звикли, що за своє покликання треба боротися? А що, хіба не може людина, відкривши свій талант і свої здібності, спокійно, без випробувань і долаття всіляких бар'єрів, займатися своєю справою?

До речі, Г. О. Дубівка дуже здивувався, що Валентина звернулася в газету, а не прийшла в приймальню комісію чи до нього: «Адже багато хто так і робить: незгоден з чимось, йде до нас».

Так, це теж звична картина. І ми навіть звикли до того, що настирність — це й є відданість справі. Але погодьтесь: любити дітей, тягнутися до них і ходити по кабінетах, добиватися вступу — це різні речі. Чому ж тоді при великих конкурсах «на педагога» ми змушені нерідко говорити про суттєві недоліки у вихованні дітей? Втім, це стосується не тільки, скажімо, Олександрійського педучилища, котре, до речі, має чимало чудових традицій, і разом з тим нововведень. І не тільки професії педагога...

Сьогодні учбовим закладом разом з положеннями і інструкціями надано ще й права самостійності при наборі учнівського контингенту. Дуже важливо використати їх у повній мірі, без створення штучних бар'єрів, щоб відбиралися саме ті, хто справді йде за покликанням.

А щодо Валентини, то Григорій Олексійович сказав, що взагалі її питання можна вирішити: після установчої сесії, як правило, «відсіюється» процентів двадцять студентів, котрі щойно вступили. Це процес об'єктивний — не кожному по плечу виявляються такі навантаження. Тоді й добирають тих, що не «дотягнули» при вступі — адже повинно вчитися 150 чоловік і не менше. Так, що здається, історія з В. Сиротою закінчиться успішно.

От тільки — це правило чи виняток з нього?

...Зараз в педучилищі, як і всюди в учбових закладах, проводиться ремонт, і установчі сесії проходили у спортивному залі, на стіні якого висів великий транспарант: «Привіт учасникам змагань!» Символічність, звичайно, випадкова, однак подумалося: як часто це змагання за право сказати: «Я добився свого!» затагується на довгі роки.

Микола МЕДВЕДЬ.
Кіровоград —
Олександрія.

● «Життя не у своїй ролі — одна з найгірших бід, на котрі ми приречуємо самі себе»

● «Дітки, виходимо в коридор...»

● З однієї крайності — в іншу!

● Вимушене змагання

То тільки здавалося, що вони не вмів ходити. Просто не було кому радіти першим крокам маленької людини, не було тієї рідної руки, на яку можна спертися після першого самостійного кроку, не було очей, в які можна заглянути і побачити в них і радість, і гордість за тебе...

Опісля Валентині довелося не раз чути від батьків:

званий фактор любові до обраної професії педагога має місце в основному серед випускників восьми класів. Серед випускників середніх шкіл таких — лише частина. Решту ж приваблюють непогані матеріальні умови, які зараз створено для педагогів, престижність професії.

Ну, а доросліші... Згодиться, в такому віці «ро-

Покликання...

А ДОВІДКА Є?

єнти, які, може, ледве отримали «тришку», але мали необхідний стаж роботи вихователем, тепер можуть називатися майбутніми педагогами.

— Ситуація справді парадоксальна, — погодився Григорій Олексійович, — у нас більше 10 чоловік, які набрали у двох екзменах 9 балів, але залишилися «за бортом».

Додам, що серед екзаменистів — російська мова. Валентина досі згадує, як вихователка в дитячому садку, де їй довелося працювати кілька років тому, все говорила: «Ну, а тепер виходимо в коридор...» Тоді Валентина працювала кілька місяців вихователем, але цих місяців виявилось недостатньо. Знати б... Але та робота в дитсадку була для неї швидше епізодом, хоча, цілком можливо, саме він і заклав фундамент для нинішнього усвідомлення свого покликання.

...Вона давно мріяла відвідати зі «своїм» 4 «Д» Будинком дитини. Коли ж

— Ви знаєте, Наталка не дає проходу — все вмовляє взяти Женьку до нас.

Вона неспішно про це розповідала, а я думав: як же все ж таки шкода: будеш ти педагогом чи ні, вирішує одна тільки довідка: «Працює вихователем...» Тим більше, як зізнався Григорій Олексійович, під кінець навчання з'ясується, що деякі довідки — «липові».

Нашу розмову з директором училища раз по раз переривали: заходили абітурієнти, які привезли документи для вступу на ставку. Але була одна особливість — всі вони були з Львівської, Закарпатської областей...

— Та що ж це таке? — дивується Григорій Олексійович, — чого ж у себе вдома не вступасте?

— У нас в Закарпатті конкурс — 15—17 чоловік на місце...

— А у Львові два дні стояла у черзі до... приймальної комісії. Як і там шанси поступити?

міркування витісняються більш раціональними. На жаль...

І положення, за яким перевагу мають ті, хто роками роботи по спеціальності довів свою відданість обраній справі, звичайно, набагато краще і розумніше, ніж коли вступали за одними лише оцінками. Але як би нам не кинути в іншу крайність, адже грамотність і освіченість майбутніх педагогів має теж не другорядне значення. Тому що не можуть не тривожити такі факти: деякі з тих, що закінчили школу з похвальними грамотами і вступили на денне відділення, в ході співбесіди перед екзменами не могли відповісти на найпростіші запитання, наприклад: «Коли почалася Велика Вітчизняна війна?» Чи не тому й на цюгорічних держекзменах одинадцять чоловік отримали «двійки». Це добре, що спрацював своєрідний «фільтр» в особі училища, але ж вони сьогодні вже б могли виховувати дітей...

Що таке відчуття покликання після дванадцяти років роботи на заводі? Для Валентини це означало зі ставки інженера (145 крб.) перейти на ставку няні в підшефний дитячий садок — 70 крб. І, по суті, писати свою трудову біографію заново. Що вона й зробила.

Здається, саме це мав на увазі письменник Олег Куваєв, коли сказав: «В пошуках смислу своєї роботи і своєї точки життя людина не повинна боятися втрат ні моральних, ні матеріальних. Життя не на своєму місці і не у своїй ролі — одна з найгірших бід, на котрі ми приречуємо самі себе. Чомусь людина мало над цим замислюється, але вельми дослуховується до так званої «двійки»...»

кожному є безумовний, але не виявлений талант. Коли він знайдений, людина робить свою справу і може заявити: «ось я зробив, і хай будь-хто спробує краще...»

Будемо відвертими: чи кожен з нас може отак про себе сказати? Нелегко, дуже нелегко відразу після школи визначити свій шлях у житті, щоб потім не жалкувати. І вдовіж важче зробити це потім, коли робота, хай і не улюблена, але все ж, як мовиться, гарантує якусь стабільність у житті, і здається, що «наївне» питання «Заради чого живу?» вже заховає десь глибоко в душі — щоб не турбувало.

Зараз Валентина працює «на підміні», тобто своєї групи не має. Нянька — це

Що таке відчуття покликання після дванадцяти років роботи на заводі? Для Валентини це означало зі ставки інженера (145 крб.) перейти на ставку няні в підшефний дитячий садок — 70 крб. І, по суті, писати свою трудову біографію заново. Що вона й зробила.

На Гайворонщині побували співаки з вокально-інструментального ансамблю «Смерічка» Чернівецької обласної філармонії. Правда, вони приїздили на гастролі без музикантів. Це збігло інструментальний супровід, видовищність. Де-що приспівували й режисура. Однак незважаючи на малочисельний склад концертантів, урочисті артисти за час творчих зустрічей (а їх пройшло у місті і районі близько десяти) зуміли підкорити серця публіки. Отже, представляємо наших гостей.

СМЕРЕКОВА ХАТА

Назарій Яремчук

П'ятеро дітей разом із ним росло і виховувалося у дружній і працьовитій вишнівській родині Яремчуків — чотири сини і дочка. Два з них пов'язали життя з піснями: старший — Богдан, який стояв біля витоків сьогоднішньої «Смерічки» і він, Назарій. Почав співати у клубному хорі. Потім так складалося, що вподобав інше захоплення. Воно привело його в Чернівецький державний університет на географічний факультет. Успішно закінчив його, деякий час працював за фахом. Та любов до українського пісенного фольклору врешті-решт перемогла. І він згодом приїшов на професійну сцену. Спочатку у складі чудових дуєтів — з С. Ротару, В. Зінкевичем, а потім і як соліст. В 1969 році тодішній керівник «Смерічки» Л. Дутківський запрошує його співати. До нього приходять визнання: Н. Яремчук перемагає на міжнародному конкурсі «Братиславська ліра» в Чехословаччині. На честь 60-річчя ВЛКСМ йому було присвоєно звання заслуженого артиста УРСР.

Де тільки не пролягли його гастрольні маршрути разом з «Смерічкою» (а він на той час вже був її художнім керівником): Монголія, Лаос, Румунія, ЧСР, НДР, Польща, Індія... В 1987 році довелося побувати в Афганістані, виступати перед наши-

ми солдатами на передовій. А також у Чорнобилі. У нинішньому концертному сезоні вже виступили в Ровно, Луцьку, Ворошиловграді, Херсоні, Києві, Кіровограді. У нашому районі — в Гайвороні, Червоному, Заваллі, Хашуватому.

— Назарію, творчі зустрічі з глядачами, що це нове візання на пісенній естраді?

— Не зовсім так. Справа в тому, що така форма спілкування з аудиторією в артистів театру і кіно існує давно і стала, можна сказати, традиційною. І от, хоча й з великим зацікавленням, вона «прописується» й серед нас, співаків.

— Чи є якась істотна різниця між нею і звичайним концертом?

— Безумовно. Якщо під час концертного виступу тебе представляли, ти «відпрацював» годину-другу, вклонився і все, то під час творчої зустрічі є можливість значно тісніше поспілкуватися з глядачами: окрім пісень, поведи ще й розмову на цікаві для них теми, розповісти про творчі плани своєї колективу, з яким співаю, відповісти на запитання, вислухати зауваження. Подібні контакти зближують, образно кажучи, обидві сторони, приносять очевидну користь і глядачам, і нам, виконавцям.

— Як складається ваше співробітництво з фірмою грамзапису «Мелодія»?

— Недавно вийшов мій

черговий диск-гігант. Готується побачити в кінці цього року світ ще один. Окрім того, записався і в кількох збірних платівках з різними авторами і оркестрами.

— Чи відбулися які-небудь зміни в складі «Смерічки»?

— Колектив залишили Віктор Морозов і Орест Хома. Вони переїхали до Львова, де нині займаються створенням своєрідного театру пісні. Разом із музичним керівником ансамблю Володимиром Прокопником пробуємо молодь. Віряться, що «Смерічка» скоро зазвучить знову так, як у своїй країні часи.

— Ваша сім'я, кажуть, вся закохана в пісню?

— Окрім мене, в «Смерічці» співає дружина Олена. Прилучилися до пісні і наші сини: Дмитро і Назарій, школярі молодших класів. Українське телебачення показувало їх в одній з передач самодіяльної художньої творчості.

Мені вдалося поговорити і з іншим учасником, партнером Н. Яремчука в цих гастрольях, автором і виконавцем пісень, заслуженим артистом УРСР, ім'я якого теж широко відоме в нашій республіці. Звуть його

Павло Дворський

...Чи не найпам'ятнішим з усіх дааних в районі концертів був для нього ось цей, в Хашуватому. Саме тут, у сільському будинку культури,

артист зустрівся зі своїм земляком, давнім і щирим другом Миколою Васильовичем Ткачем, працівником Хашуватського філіалу центральної районної лікарні. Для нього і його сім'ї Дворський виконав одну зі своїх пісень — «Місячна дорога» (на вірші М. Бокай). Розхвилювані земляки обнялися на сцені...

Як і його колега по естраді, ще з дитячих років Павло Дворський прилучився до пісні. Згодом закінчив музичну школу. Пізніше закінчив свій вибір на Харківському авіаінституті. Проте зрешткою співоного, а потім і композиторського таланту щасливо проросло і дало плоди. Він міцно пов'язав своє життя з мистецтвом. Став по закінченні Чернівецького музичного училища співаком, дипломованим музикантом. Пощастило йому і з колективом: доля привела його в «Смерічку».

Нині П. Дворський став одним із визнаних лідерів, і, так би мовити, штатним композитором ансамблю. Тут же співає також і його дружина — Світлана. Любить пісні трирічний Павлик. Встиг багато побачити, об'їздити з концертами безліч цікавих місць. Часто буває з творчими поїздками і за рубежем. Зокрема, торік представляв український фольклор у Канаді.

...Чимале враження залишили у глядачів району Н. Яремчук і П. Дворський (разом з кофранське, лауреатом Всесоюзного конкурсу О. Поповим). Кожна їхня пісня: «Смерекова хата», «Стожарі», «Чуєш, мамо», «Червона рута», інші зривали шквал овацій. Мені жаль тих, хто з незрозумілих причин здавав назад у каси квитки на концерти. Вони, безперечно ошукали себе, не побувавши на виступах талановитих артистів.

І. СОКОЛЮК.
завідуючий відділом
радіоінформації гайворонської районної
газети «Вогні комунізму».

НЕОФІЦІЙНИЙ «ВІЗИТ»

Слово «візит» прийшло до нас із французької, означає «відвідання когось-небудь, переважно офіційне». Організатори кіровоградського відеоклубу-кафе з однією йменною назвою, напевно, при створенні програм культурного дозвілля ставили за мету піти від зворотнього. Вони всіма засобами прагнуть перетворити атмосферу «Візиту» в неофіційну, дружню.

Ініціатива створення відеоклубу-кафе при молодіжному об'єднанні естрадної музики «Гармонія» (ВО «Друкмаш») належала Олександрю Агурі. Він «відвоював» приміщення майбутнього овочевого магазину на території парку імені 50-річчя Жовтня, знайшов і закупив обладнання: 15 кольорових телевізорів «Шіліяліс» та відеомініфон «Панасонік», почав підбирати кадри.

Ось тепер ми дійшли до найбільш важливої ланки в ланцюгу видовищного закладу. Бо ні затишний інтер'єр, ні супер-апаратура, ні новинки музичної естради (хоча й у них неабияка роль) не створюють самі по собі контакту з відвідувачами, не впливають на їхні смаки, на їхній настрій. На це повинен працювати весь колектив. А щоб забезпечити в цьому успіх, принаймні треба мати колектив неоднорідний. Коли офіціант, ведучий, відеоінженер-звукорежисер, адміністратор, директор стають творчою групою, неформально, нетрадиційно підходять до справи, її кінцевий результат посилюється в п'ять разів.

Про те, чи все вдається на цьому шляху, можна говорити зараз. Певний досвід для цього вже є. З успіхом, наприклад, пройшли вечори інтерв'ю з іноземними студентами, що навчаються в нашому місті, з друзями із братньої Болгарії. У дітей та дорослих великим попитом користуються мультсеріал «Том і Джеррі» та дисплей «Електронні ігри», який залучає підлітків до комп'ютерного всеобучу, тренує реакцію й швидкість мислення. В меню можна побачити не тільки каву, тістечка, цукерки і свіжі фрукти — замовити можна кліпи та відеофільми. Ігри, конкурси, танці вам запропонують самі господарі. До речі, наперед приймаються колективні (до 100 чоловік) заявки. Це — в плані реклами.

А в плані перспективного розвитку — у колективі «бажання» перейти на повну самостійність і господарювання. Художній керівник і ведуча Світлана Котенко багато уваги приділяє сценарній роботі, пошуку емоційних зв'язків між поезією, музикою, танцем, відео.

Щодо економічних зв'язків «Візиту», вони поки що ускладнені залежністю від МОЕМ «Гармонія» та об'єднання громадського харчування Ленінського району.

Бармен Віктор Пахомський: «Така форма орендного підприємства досить нова. І не все в ній добре відпрацьовано. Дещо можна спростити. Договірні поставки районного об'єднання громадського харчування нас не задовольняють своїм вузьким асортиментом. Кухонне обладнання, де можна готувати легкі закуски, майже простояє, а от фрезерів для приготування морозива не вистачає. Проте і в таких умовах ми даємо непогану виручку. Віримо, що за п'ять років зможемо окупитися».

Адміністратор Олександр Токаленко: «Хоча я працюю тут недавно, гадаю, в роботі «Візиту» поки що більше від кафе, ніж від клубу. На вечорах часто не вдається створити атмосферу довіри і щирого спілкування. Треба трохи відійти від відео- та звукооряду і наблизитися по можливості до культурних запитів публіки. Непогано було б мати свою групу постійних відвідувачів. З цією метою є ідея згодом розширити роботу клубу за інтересами, запросивши до «Візиту» філологів усіх напрямків, нумізматів, філателістів, художників. Сподіваємось власними силами збудувати поблизу кафе і тенісний корт. Так що запрошуємо молоді міста і всіх небайдужих нанести нам неофіційний візит».

Л. РОМАНЕЦЬ.

ПАМ'ЯТЬ

Музыка и стихи О. ГОНЦОВА

І як же мені не втомлювати
Друзей моїх погнаних лиця.
Да, это страшно — умирать.
Когда так надо возвратиться.
И ты ушел, приказ отдав.
Ты верен долгу и присяге.
И целиком Афганистан
Застыл в твоём последнем шаге.
ПРИПЕВ:
Посмотрите, ребята, посмотрите, девочки,
Память лица поставила в ряд.
Это парни, которым будет вечно по двадцать,
Это те, кто прославил десант.

Хоть время лучший лекарь ран,
Тускнеют краски поэмного,
Но не забыть вовеки нам
Средь гор идущую дорогу.
И этот бой среди камней,
Короткий, как канюк книжала,
Когда кого-то из парней
Слепая смерть к себе забрала.
ПРИПЕВ:
Своей мы дружбой сильны,
Сильней всех дружбой во стократ,
Мы здесь не просто земляки —
Друг другу каждый здесь собрат.
ПРИПЕВ.

На знімку: талліни В. НАУМОВ та Д. Д. ДЕГТЯРЬОВ виконують танець у стилі робот. Хлопці — лауреати минулорічного фестивалю «Модернтанець».

Фото В. РУДЬКА,
(Фотохроніка ТАРС).

6 серпня 1988 року

КОНТРОЛЬ гласність чієвість

РОЗДУМИ З ПРИВОДУ

Гласність з-за рогу

«Приїжджайте — переконаєтесь самі, поговоріть з робітниками, а не з начальством, якщо ви за перебудову, звичайно. А якщо проти, то чого можна від вас чекати... Шматоваленко».

Цими словами закінчувався лист, що надійшов до редакції з Олександрії (до речі, це явище заслуговує на увагу — сьогодні стає правилом хорошого тону — «роздрознувати» журналістів приписками на зразок: «листа все одно не надрукуєте» або — «якщо ви й справді за перебудову...»). Але й починався лист теж незвично: «Допоможіть нам звільнитися від гніту», і швидше всього саме це відчайдушне прохання, а не видане «авансом» звинувачення в антиперебудовній позиції змусило відкласти всі справи і вирушити в Олександрію.

Олександрійський рудоремонтний завод, що виготовляє і ремонтує гірничо-обладнання для вугільної промисловості, розташований на околиці міста, відгородившись від нього довгими рядами гаражів. Саме про ці гаражі йшлося у листі, а ще про те, як керівники заводу, які «нічого не тямлять у виробництві», скупили легкові автомобілі («Волги», мікроавтобуси) і «використовують їх в особистих цілях». Про те, що місце одного з них «давно у в'язниці». Щоправда, аргументованих доказів у листі не мало, однак, як написав його автор, «можна навести багато фактів, був би смисл». Що ж він мав на увазі? Це залишилося таємницею — як з'ясувалося, ніякого Шматоваленка на заводі не існує.

Отже, — анонімка, яка за рішенням уряду не приймається до розгляду. Поклавши руку на серце, скажу, що, відправляючись у Олександрію, ділився з колегами сумнівами щодо існування «Шматоваленка». На цю думку заводив сам тон листа, надто легке оперування словами і фразами, які вимагають великої відповідальності.

Не так давно в одній з публікацій «Комсомольської правди» розповідалося про те, як один з керівників спалив себе — не витримав перед «наступом» анонімок. Головна підступна сила анонімок не в тому, що вони викривають недоліки (а якраз в тому і була їхня «живучість», що не той, так інший негативний факт, навіть і не вказаний в ній, все ж знаходився — помилка не має в того, хто нічого не робить), а у своїй підлості — звинувачення у всіх земних і неземних гріхах, ти позбавлений можливості просто навіть глянути у вічі тому, хто зводив на тебе наклеп, потім з пестливим чекає результатів, посміхаючись з твоєї безпорадності.

Тому рішення стосовно анонімок прийнято дуже своєчасно, адже гласність передбачає не тільки заклик

притягти когось до відповідальності, а й відповідальність за свої слова.

Я далекий від думки, що на рудоремонтному заводі — все ідеально. Нерідко, рятуючи план, люди працюють у вихідні, даєно застаріле обладнання аж ніяк не сприяє «чудовому робочому настрою» і хорошим зарплаткам, перспективи отримати житло — досить туманні. До того ж, тут взяли за омолодження керівних кадрів, а молодості властиві не тільки відсутність певного досвіду, а й надмірна запальність та гарячкватість. І стан трудової дисципліни на рудоремонтному викликає справедливе занепокоєння в керівництві об'єднання «Олександріявугілля». Так що ґрунт, на якому можуть зародитися можливі конфлікти, незадоволення існуючим становищем, досить-таки «плодотворний». Але ми вже переконалися, що перебудова — це боротьба. Важка, складна боротьба, яка вимагає сміливості і твердості позиції від того, хто в неї вступає. Не раз зустрічався з людьми, які особисто в мене викликали велике почуття поваги, (впевнений, що й вони мають підстави себе поважати), котрі, не боячись осудливого погляду керівника, говорили те, що думали, чим незадоволені. Може, інколи і помилялися, але говорили відверто, не боячись за наслідки. Погодьтеся, що це один з найвищих проявів власної гідності — залишатись самим собою, не ховатись боязко за спину інших, за чуже прізвище. І якщо хтось, борючись за перебудову, «проти гніту», відмовляється від власного імені і прізвища, то я далеко не певен, що він і такі, як він, підтримають сміливця, що відкрито на зборах скаже про наболіле або неправомірні дії тих самих керівників.

«...Поговоріть з робітниками, а не з начальством, якщо ви справді за перебудову». Скажу чесно, не було бажання говорити на цю тему з робітниками. Тому що, дізнавшись про анонімку, навряд чи хтось захотів би продовжувати зі мною розмову. Щоправда, можна було б цього про неї не казати, терпляче випитувати ті самі факти, яких «можна навести багато». А якщо співрозмовник негарно відхилився від теми, обережно сказати: «А от у вас є «Волги» і мікроавтобуси...» Невже дехто й справді такою уявляє перебудову?

Одна з цілей перебудови — очищення. Тож давайте її робити чистими руками.

М. БУРИЙ.

РЕЗОНАНС

«Чому розсердився Іван Іванович?»

На аналітичну статтю, вміщену під таким заголовком у номері «Молодого комунара» за 26 березня ц. р., відповіли заступник голови виконкому Онуфріївської районної Ради народних депутатів М. І. МОРОЗ та секретар Онуфріївського райкому ЛКСМУ О. СИСОЙ. Зокрема, перший з них повідомив:

— Статтю обговорено на спільному засіданні ради секретарів парторганізації селища Павлиш та координаційної ради селищного культурно-спортивного комплексу: були запрошені також керівники організації, підприємств, установ. Директорів селищного будинку культури І. І. Юмнін вказано на недоліки. Перебудова культурно-освітньої роботи, її координація були предметом обговорення і на районному комітеті комсомолу, і на розширеному засіданні ради відділу культури і на зборах особового складу РВВС.

Факти незадоволеного стану організаторської та профспілкової роботи серед молоді визнано правильними. Нині узгоджено питання координації зусиль партійних, радянських, комсомольських органів, профспілкових комітетів, культурно-освітніх установ та спортивно-масової організації дозвілля молоді.

Комсомольці та молодь павлишського колгоспу імені Комінтерну виступили з ініціативою проведення суботника, мета якого — зміцнення матеріальної бази селищного будинку культури.

Райвідділ передбачає виділити на придбання костюмів для самодіяльності, одягу сцени Павлишського СБМ 15 тисяч карбованців.

Музей бойової та трудової слави колгоспу імені Комінтерну збудовано з ініціативи та за рішенням загальних зборів колгоспників. Оформлення експозиції музею буде завершено восени цього року. Нині проводяться роботи по освітленню колишнього культурного приміщення, згаданого в статті.

Факти заборони відвідувати дитячу музичну школу учням Павлишського СШ імені В. О. Сухомилинського адміністрацією цієї школи мали місце. У наступному навчальному році такого не повториться. У школах щосуботи проводять масові заходи. Мережа гуртків художньої самодіяльності в Павлишському СШ сьогодні задовольняє потреби виховного процесу. В районному огляді конкурсів загальноосвітніх шкіл в травні ц. р. школа зайняла перше місце.

Антивізовано останнім часом спортивно-масову роботу серед молоді. Проведено спартакіаду «Здоров'я» сільських та селищних Рад народних депутатів, фінал футбольних змагань на приз імені О. Калюжного; відбулася товариська зустріч ніроградської «Зірки» із павлишським «Колосом», пройшли зональні обласні змагання спартакіади обласного футболу. Вирішується питання про виготовлення проектно-кошторисної документації на будівництво спортивного комплексу в Павлиші.

В Євпаторії відкрито дитячу залізницю — першу в Криму і п'ятдесят у нашій країні. Пробний пуск дитячого поїзда по вузькоколійці, яка виходить до об'єднання садибних піонерських таборів «Юний лєнінець» — знаменна подія для Всесоюзної дитячої залізниці. Залізниця довжиною 4,6 кілометра — це не тільки розвага для дітей, а й навчально-виробнича база для їх профорієнтації. На чолі з 80-річним почесним залізничником П. І. Пічугіним і інструктором О. М. Черкаською спеціально прибули на свято в Євпаторію юні залізничники з Дніпропетровська, де діє дитяча залізниця з 1938 року. Дніпропетровські діти навчають своїх ровесників з Євпаторії мистецтва водіння локомотивів і професійного обслуговування пасажирів у дорозі. Відмінний подарунок дорослі піднесли дітям до нового курортного сезону.

На знімку: піонерський поїзд повертається з першого рейсу.

Фото К. ДУДЧЕНКА (Фотохроніка РАТАУ).

Практичні заняття майбутні судноводії Херсонського мореплавного училища імені лейтенанта Шмідта та Батумського мореплавного училища проведуть у подорожжя по Середземному морю на навчальному вітрильному «Товарищ». Курсанти заходять у порти Болгарії, Єгипту, Мальти, Італії, Греції. Своє плавання вони присвячують 70-річчю утворення ВЛКСМ.

Висококваліфіковані кадри готують училища. Вихованці їх працюють на великотоннажних судах в усіх басейнах країни, а також ведуть промисел риби в багатьох районах Світового океану.

На знімку: прощання перед відплиттям.

Фото Г. ЯХМЕНЬОВА (Фотохроніка РАТАУ).

«Нам п'яниці не потрібні!»

СЛОВО
ЧИТАЧА

Шахта, на якій я працюю, носить ім'я Ленінського комсомолу. Саме ця обставина накладає на колектив велику відповідальність. Проте гірники не звикли ухилятися від відповідальності і на ділі доводять, що гідні носити це ім'я.

Особливо добре працюють шахтарі в цьому році. До 70-річчя з дня народження комсомолу наш колектив готує особливий трудовий подарунок: багато КМК прохідників і добувників зобов'язались виконати програму року до зазначеної дати.

Саме на цьому благополучному фоні особливо контрастно виглядають негативні явища. Мову хочу повести про пиятику шахтарів. Невдовзі мені довелось взяти участь в роботі ради профілактики гірничого колективу.

Зал засідань шахти заповнили гірники першої зміни. В президії медик-нарколог Л. Ф. Обсюк, начальник відділу кадрів Л. І. Хаврусь, голова профспілкового комітету С. І. Іванченко, директор шахти В. К. Осадний. Ті, хто побував у медвптерезнику, запам'ятав честь гірника, честь передового колективу, виходять із залу, і, обернувшись обличчям до своїх товаришів по роботі, невесело розповідають про свої «подвиги», які в усіх випадках завершались однаково: медвптерезник.

Своєрідним рекордсменом серед п'яниць став підземний електрослюсар П. М. Гриценко. Він настільки зрадив відпустити, що безпам'ятно залип і двічі за цей час побував у відділенні — 15 квітня і 14 травня. До цього він «відзначався» тут і торік. «Надокучив уже їм», — бурчить п'яниця собі під ніс. Робітники прямо сказали Гриценку, що бригаді він не потрібен. Тепер адміністрація клопочеться перед профспілковою організацією про згоду звільнити цього горе-шахтаря, скорочуючи штати.

На що розраховував 25-літній гірничий робітник Олександр Михеев, коли 16 травня п'янезний тинявся центральними вулицями Олександрії? Молодий він, а стаж алкоголіка перевищує його трудовий стаж. І цьому «робітничкові» колектив прямо сказав правду в очі.

А ось ще один приклад. Гірик Микола Білоградов, потрапивши до медвптерезника, не вгамувався й наступного дня — почав похмелятися. Результат: серія прогулів. «П'яниці нам не потрібні!» — чути одноголосні висловлювання шахтарів. Прогульник буде звільнений з підприємства.

Дехто з тих, хто дружить із «зеленим змієм», дав своїм товаришам слово повернутись до нормального людського життя. Ми не будемо поки що обнародувати їхні прізвища, може, справді пробудяться у них совість.

Що кинулось в очі в роботі ради профілактики цього разу? Раніше п'яницям діставалось найбільше від директора шахти, інженерно-технічних працівників. Тепер же порушники вислуховують звинувачення від тих, з ким трудяться плече до плеча в одному вибої. Робітники стали активніше боротися з пияцтвом, нетерпимішими зробились до цього соціального зла. Це — ознака нашого часу. Однак роботу ради, вважаю, можна зробити ще дієвішою. Досвід шахтарів Донбасу показує, що на засіданні ради профілактики слід запрошувати всіх членів комітету профспілки, тоді вони зможуть одразу, тут же в залі, під час роботи ради, приймати рішення про звільнення невинуватих п'яниць. Авторитет ради від цього тільки зросте.

Великим недоліком роботи ради є й те, що не побачили гірники в президії секретарів партійної й комсомольської організації. Чи може пияцтво трудівників не стосується їхньої компетенції? Комсомольський ватажок, як, до речі, і весь комсомольський актив, чомусь байдужі до боротьби з прогульниками і п'яницями.

Треба ширше доводити до відома колективу імена п'яниць і заходи, які вживаються до них. Добре в цьому може допомогти стінна преса. Під ногами п'яниць повинна горіти земля. Тоді наша шахта буде не просто добре працювати, а й мати у виробничому об'єднанні «Олександрівугілля», у місті високий авторитет тверезого колективу.

В. ЧЕБИШЕВ,
гірничий інженер.

м. Олександрія.

ЩО СТАЛОСЯ, якби за часів Давньої Греції почав руйнуватись, наприклад, Парфенон? Здається, це б викликало обурення славетних олімпійців. Зевс та Афіна-Паллада порадилися, мабуть, з усім почтом і запросили на килим Іктіна, Каллікрата, Фідія. І можна бути певним: ті швидко б знайшли спосіб не тільки виправити стан храму, але й по-новому прикрасити, оздобити його зовні і всередині, не чекаючи «божої милості».

З тих пір, як згоріла дискотека «Олімпія» (міський Палац культури імені Компанійця), пройшло вісім місяців. За цей час можна було б побудувати один палац, паралельно написати одну драму (трагедію, комедію) та поставити її на сцені того палацу. А якщо без жартів, то, нажучи словами мера міста, «робо-

час червонозорівці спомогли тільки виділити бригаду, яка пропрацювала на об'єкті загалом три тижні. Було розібрано частину даху і частину стіни знадвору. Внаслідок сильних дощів наприкінці червня залишки її завалилися (див. фото)... Тому і була наразі створена за розпорядженням міськвикон-

технічні та художні студії та гуртки, набір до яких виголошує афіша на фасаді зачиненого палацу? Це як розуміти? Залишки формалізму, латання фінансових дірок соціалістичної на «Червоній зірці» чи віра адміністрації палацу культури в майбутнє?

Інфраструктура і архітектура нашого міста пов'язані в тугий вузол проблем. І вирішуються вони не завжди за принципами гармонії і краси. На тлі Кіровограда достатньо безликих одноманітних «коробочок». Їх кількість продовжує зростати. Так, ніхто не заперечує, будівництво житла вкрай потрібне, але — не сірий масбуд, що тримається на кон'юктурному підході до дефіциту житла. Так, ми за оновлення обличчя рідного міста. Та чи варто було його починати з центральної площі імені Кірова саме зараз, коли пристрасної уваги (і відповідних коштів) потребують вулиці, пам'ятки архітектури, новобудови, дитсадки, школи, лікарні, ті ж палаци — осередки духовної культури?

Про те, що з ними не все гаразд, звичайно, знають у міськвиконкомі. «Та чому ж так повільно рухається справа?» — хочеться спити.

Мир хатам,

ти тривають». Тривають, тривають, три-ва-ють... Через те так довго, що виконавці чекають від початківців якихось супернових вогнетривких матеріалів? На недавній зустрічі комсомольського активу області з делегатом XIX партконференції першим секретарем обкому партії М. Г. Самілюком голова міськвиконкому М. І. Москаленко, відповідаючи на запитання молоді, погодився побувати на об'єкті, розібратись і прискорити роботи.

Доля іншого міського Палацу культури імені Жовтня ще більш складна і сумна. Справа навіть не тільки в тому, що час його будівництва по-різному трактується його прямим власником (ВО по сім'яках «Червона зірка») та непрямым володарем (головним управлінням архітектури та градобудівництва). Як би там не було, а з 1900 по 1986 рік цей палац справно виконував роль міського храму культури. Останні ж два роки він за-

кому спеціальна комісія, яка зараз вирішує долю палацу. «Поки грім не вдається...», — каже фольклор.

А ось що каже заступник генерального директора ВО «Червона зірка» В. Г. Пономаренко:

— Питання, пов'язані з нашим палацом культури довго висіли в повітрі, тому що ми певний час спо-

війна — палацам?

дівались на будівництво нової сучасної споруди. Але, по-перше, той проект вже встиг застаріти. По-друге, прибудувати до старого необхідне приміщення нам заборонили. По-третє, в зв'язку з переходом об'єднання на повний госпрозрахунок коштів під забудову нового майданчика поки що не вистачає.

До цього ж ми кілька разів звертались у відповідні проектні інститути

та у батьків міста. Коли, наприклад, довгобуд нового музично-драматичного театру або кіноконцертного залу (назва — не суть важливе) прийме закінчені архітектурні форми і стане належати народоді? Недавній концерт у філармонії Святослава Ріхтера показав, що велике мистецтво збирає велику кількість його шанувальників. Проте, не всі можуть до нього причаститися — не

чинений для відвідувачів в зв'язку з аварійним станом. Ще за рік до цього занепокоєна здоров'ям своїх підлеглих та здоров'ям архітектурного пам'ятника його директор Ж. М. Терещенко почала клопотати, щоб адміністрація об'єднання «Червона зірка» (заступник генерального директора з побуту В. Г. Пономаренко) та заввідділом культурно-масової та фізкультурної роботи облпрофради О. С. Ткаченко звернули серйозну увагу на поступове руйнування будинку. Головним результатом цієї уваги було закриття палацу. За весь

Харкова і Києва, щоб розмістити там замовлення на реставрацію або на капітальний ремонт будівлі. Нам відмовляли. І тільки недавно одержали погодження з інженерного кооперативу при Укрремжитлпроєкті. Там пообіцяли по можливості швидко і поетапно розробити проєктну документацію на ремонт. Таким же чином ми будемо її впроваджувати в життя.

Але життя не стоїть на місці. Танцювальний, театральний, музичний колективи можуть втратити розпастися через те, що не мають належних умов для репетицій. А різні дитячі

вистачає місць. І ще хочеться спитати: «Яке ж місце займає справжня духовна культура в масштабах нашого міста?» Складається враження, що їй, як немичній бабусі увесь час спритні, моторні молодики, поспішаючи по важливих справах, кидають заздологидь: «Вибачте, посторо-ніться...»

Бачиться: не один рік ще будуть страждати наші палаци, храми, дороги до них. А коли прийде гірке каяття, ми згадаємо: «Навіщо ця дорога, якщо вона не веде до храму?..»

Р. ЛЮБАРСЬКИЙ.
Фото В. КОВПАКА.

КІЛІНКА ЗАПИТАНЬ І ВІДПОВІДЕЙ

Терміново чи ні?

Жителька обласного центру М. Петрова у листі до редакції запитую: як працюють майстерні ремонту взуття і хімчистки, чи всі вони перейшли на терміновий ремонт?

Відповідь редакції надіслав заступник начальника управління побутового обслуговування населення облвиконкому А. Л. Шлапачук:

— У Кіровограді працюють два ательє хімчистки (будинки побуту «Ігул» і по вул. Панфіловців), які чистять одяг протягом 24, 48 і 72 годин. Решта 8 приймальних пунктів, які знаходяться по вулицях Героїв Сталінграда, будинку побуту «Темп»; Радянська, 1а; К. Маркса, 78; Пацаєва, 15; Дзержинського, 86; с. Гірники; Жовтневої революції, 31; К. Маркса, 5/5, а також комплексні приймальні пункти фірми «Райдуга» — виконують замовлення за звичайний строк (10 днів).

Приймання взуття в ремонт (як з терміновою так і звичайною формою) виконуються у 22-х майстернях фабрики «Ремвзуття». Терміновий середній ремонт взуття виконується протягом 24 годин, великий ремонт — 72 години. Великий і дрібний ремонт взуття в присутності замовника або протягом трьох годин.

Про зайву житлову площу

Колективний лист отримала редакція із селища Олександрівки з запитанням: коли почали відраховувати за надлишок житлової площі і в якому розмірі?

Відповідь дає заступник начальника фінансового управління облвиконкому Г. О. Коротич.

— З 1 січня 1984 року введено в дію Житловий кодекс Української РСР. Згідно статті 66 цього кодексу і діючої інструкції Міністерства житлово-комунального господарства в одинарному розмірі оплачується житлова площа, яка належить квартирантові, а членам його сім'ї за встановленими нормами (13,65 кв. м) а також зайва площа, якщо її розміри не перевищують на усю сім'ю половини норми житлової площі на одну людину. Плата за користування рештою зайвої житлової площі знімається в подвійному розмірі.

Житлова площа, право користування якою зберігається за тимчасово відсутнім наймачем або членами його сім'ї, не вважається зайвою. Квартирантам, які мають право на додаткову площу, оплачують її в одинарному розмірі.

Надлишок понад додаткову площу оплачують в подвійному розмірі.

«Вирок суду я сприйняв як належне. Визнаю, що скоїв тяжкий злочин, за який сам себе все життя буду картати. Повністю визнаю себе винним і щиро сердно розкаююсь. Слідчий і суд відпустили мені очі. Шкодную, що «прозрів»...»

Автора цих рядків — вісімнадцятирічного Вадима Веремеева народний суд Кіровоградського району м. Кіровограда засудив до шести років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії посиленого режиму. Каяття це (будемо сподіватися, щире) прийшло до нього вже після суду. А на лаві підсудних їх було троє: Веремеев, Тарасов і неповнолітній Згривець.

Фабула такого сумного сюжету типова до банальності: безцільне гаяння часу, пияцтво, групове зґвалтування і як наслідок — лава підсудних. Вдень 2 листопада минулого року ці юнаки неспокійно блукали містом. Хотілося випити, але грошей ні в кого не було. Зустрівся приятель, який і позичив хлопцям 10 карбованців. Придбавши чотири пляшки вина, вони розпили їх у підвалі одного з будинків на проспекті «Правди». Якщо точніше, то підвал був не просто підвалом — підлітки облаштували в підвальному приміщенні кімнату для «куті» — провели світло, настелили дерев'яну підлогу, поставили ліжко. Полони на стінах були заставлені, ясна річ, не книжками, навіть не дисками «з металом», а порожніми пляшками, коробками з-під цигарок. Подушка, килимки, каструля, чайник на електроплитці — це як доповнення інтер'єру. Двері кімнати зачинилися на замок і, зрозуміло, потрапити сюди могли лише «свої». Веремеев, Тарасов, Згривець були тут «своїми» і ті нещасні чотири хлопці розпили саме тут. Піднявшись настрій, хлопці пішли прогулятися до СРТУ № 8, де вони раніше навчалися. Рішення подальшої розваги виникло швидко, шоправа, про зґвалтування одразу не думали, хотіли «по-хорошому». Та коли неповнолітня Н. відмовилася піти з хлопцями у підвал, ті застали її силою. Легко здолавши опір нещасної дівчини стусанами, погрожуючи пожемою, зґвалтували її... Глумилися всю ніч, з підвалу розійшлися лише о 6-й ранку.

Працівники міліції і прокуратури виявили і затримали злочинців протягом доби.

Для чого я переповів цю невелику справу? Кожен раз, коли перед законом постають неповнолітні або люди, що тільки-но вступили в доросле життя, важко позбутися відчуття, що в цьому винуватий хтось інше. Можливо, не юридично — морально. Не будемо вдаватися з себе першовідкривачів причин злочинності серед молоді. Вони виявлялися і називалися завжди, і за певний час

склався певний стереотип: школа недовиховала, комсомол відгородився, батьки махнули рукою, а вулиця підірвала...

Сьогодні ми відверто заговорили про те, що і в цілком благополучних (як прийнято їх вважати в нашому суспільстві) сім'ях виростають егоїсти, дармоїди, злочинці. Тепер ми підвели цьому соціальну основу — надто довго ми, старіше покоління, на чорне говорили біле, а протест наших дітей проти цього виявлявся далеко не тільки в нігілізмі, а й у відвертій жорстокості. Навряд чи можна не брати цього до уваги.

Що ж стосується засуджених, то тут все вкладається у звичну «схему». Вадимові Веремееву було 16, коли померла мама. Задовго до цього батько залишив сім'ю, був засуджений за ухиляння від сплати аліментів. Зрозуміло, ніякої уваги сину, його вихованню не приділяв, не цікавився його життям, не допомагав матеріально. Юнак жив у престарілої бабусі. З горем з бідною закінчив СРТУ № 8 по спеціальності муляра-монтажника, працювати в ПМК не захотів. Пристрастився до спиртного, не раз був затриманий міліцією за правопорушення. Під час слідства наркологічна комісія засвідчила у юнака «побутове пияцтво». І це у 18 років...

Не раз затримувався у стадії сп'яніння й сімнадцятирічний Геннадій Згривець. Вчився в тому ж училищі. Як відзначають учителі, був здібним, але ледачим. Геннадій теж ріс у неповній сім'ї — батько пиячив, влаштовував скандали, а потім і взагалі залишив дружину з сином. Мати не змогла вчасно зрозуміти хлопця, «друзі» виявилися впливовішими.

Ріс без батьків і Олег Тарасов. Все з того ж училища його виключили у 1986 році за прогули, влаштували на завод, де хлопець практично не працював жодного дня. З того часу він так і був позбавлений сам собі. На момент злочину піде не працювали усі троє.

Дотримуючись заданої схеми, ми можемо виявити і цілком конкретних «співучасників» цього злочину. Мабуть, читач теж хотів би запитати, хто відпустив спиртного юнакам, які за віком не мають права на його купівлю? Якби

те у нас було проблемою... Або, скажімо, хіба ніхто в силу своїх службових обов'язків не міг виявити і прикрити кубло у підвалі багатоповерхового будинку? Адресуємо це запитання працівникам ЖЕДу № 3. Адже жителі мікрорайону не раз сповіщали про те, що там лабрюються неблагополучні підлітки, молоді люди. Але прикрити цей вертеп не знайшлося кому.

ІЗ ЗАЛУ СУДУ

Особливо хочеться зупинитися на училищі. Аналізуючи стан виховної роботи в ньому, доводили висновку, що перебудова тут не торкнулася жодного аспекту життя й виховання молоді. Висновок цей напрошується не через те, що троє вихованців скоїли тяжкий злочин. За перший квартал нинішнього року учні допустили 36 правопорушень, з яких 8 — дрібні хуліганства, а в 24 випадках вихованці були п'яні, один із правопорушників побував у медвідтвезенні. Словом, є над чим працювати

і педагогічному, і учнівському колективі.

Давайте подумаймо ось про що. Статевий злочин — надто цинічне, грубе порушення норм моралі, щоб йому можна було знайти виправдання. Але подумаймо, чи не криється одна з першопричин таких злочинів у абсолютній статевої неграмотності наших дітей? У свій час на це тему було накладено цинотливе вето, та тільки зараз починаємо задумуватися, що падло дорого ми всі розпачуємося за це. Я маю на увазі не тільки зґвалтування. Думаю, тут компетенційними були б психологи, соціологи, але ж не секрет, що у нашому суспільстві не вирішено багато проблем статевої культури. Справа не тільки в браку знань про інтимне життя. Мені можуть заперечити, що на Заході така інформація доступна будь-кому, але зґвалтувань і там не зменшилося. Все правильно. Статева культура людини повинна формуватися у сім'ї. І чим раніше, тим менше шансів у дитини дізнатися про заборонений пайді на вулиці.

Уже кілька років у середніх загальноосвітніх закладах викладається курс «Етика і психологія сімейного життя». Нарешті могли б ми заспокоїтися. Але сьогодні ніяк не дивина — статевої стосунки між однокласниками. Тепер, як ніхто інший, відверто заговорив про це кінематограф. Через фізичну незрілість дівчата надто рано пізнають гіркоту нерозділеного кохання, зневіри в «лицарях», а з часом — і самотності. Хлопці ж, навпаки, з юних літ стають цинічними у ставленні до жінок.

Кожен з нас може заспокоїти себе тим, що свою доньку чи сина виховає так, як належить. Але чи будеш спокійним за неї (за нього), якщо не впевнений, що твою дитину, тебе самого оточують у суспільстві люди високої культури, і статевої в тому числі...

Спонукаю вас до роздумів, шановні читачі, тому, що дуже вже гіркий осад завжди від таких справ про зґвалтування. Насильство протиприродне зазжди, насильство ж над почуттями — блюзнірство!

Знову читаю слова каяття підсудних. «Те, що я скоїв, — важкий злочин. — Це Згривець. — Усвідомлюю свою вину... Коли я повернуся, то ніколи не порушу закону, до кінця днів своїх буду пам'ятати, що треба жити чесно і добросовісно. Вину спокутуватиму працею і поведінкою». Кращі роки свого життя вони проведуть за ґратами. Чи стануть вони там кращими? Не знаю. І культурнішими — навряд. Недаремно ж кажуть: і прийде каяття, та не буде вороття. Хотілося б одного: щоб за ці роки не зникло у них бажання виправитися. А нам усім залишається думати, яким чином зробити насильство справді несумісним з нашою мораллю, з самим способом життя.

М. ЧЕРНЕГА,
прокурор-криміналіст
прокуратури області.

НА СТОРОНІ

БУДИНОК був заселений в основному давніми сусідами, що жили колись на цьому місці у допотопних хатинах, тож майже всі досить добре знали один одного. Ольга Павлівна з Макаровими й до зносу близьенько мешкали, й у новому домі в одному стояку одержали квартири. У двокімнатній батьківську оселю й привіз Олег Макаров із армії дружину Зою. Дівчина зовсім юна, одразу після школи, але по домашньому господарству справлялася, із чоловіковими батьками жила мирно. Народився в них хлопчик, підрісши, став гратися в дворі з сином Ольги Павлівни. Років через п'ять привезла Зоя з родинного будинку пакуночок із рожевим бантом — доньку. А ще за якийсь час зросло сімейство «розширилося», і молоді перебралися в інший район. Ольга Павлівна, однак, постійно передзвонювалася з колишніми сусідами, була в курсі їхніх справ.

Та, як згодом з'ясувалося, не всіх. Якось у дворі Ольгу Павлівну перепинив кербуд:

— Ви більше знаєте цих Макарових... Учора приходила до мене жінка з дитиною, питала, де тепер Олег живе. Каже, що вона його дружина, а малий —

син. Дивлюся — наче ж у нього інша жінка була... Та й ця, бач, не до батьків чогось зайшла, а до мене... Олег, ваажай, виріс на очах у Ольги Павлівни, і ні про що таке в його біографії вона не чула.

— Може, десь в армії підживився? — Та, бачте, хлопчик з нею такий десь, як дочка Олега...

Ольга Павлівна роздумувала, казати щось Олеговим батькам чи дзвонити самому Оле-

гу. Коли це до неї назідалася Зоя.

— Свекруха хвора, не хочу її турбувати, а ви жінка освічена, розберестесь у таких справах. Олегаві вже двічі якісь повістки приходили. Із суду, чи що... Питаю, що то, а він махає рукою: «А то я своєю

машиною одному «Жигуля» пом'яв. Він одразу подав на суд, то я знайшов його й розплатився. І за ремонт, і ще накинув». Я ж вірю, а це знову такий самий папір прийшов. Я боюся, чи не в банду яку він попав... Пішли вдвох узнаємо, бо самій страшно.

Ольга Павлівна лишилася Зою в коридорі суду.

— Ви хто? Це ж не ваша повістка.

— Родичка дружини Олега...

— Родичка Філончук, так?

— Якої такої Філончук? Зої Макарової!

— А, он воно що... Що ж це ваш родич такий...

«Родич», як розказали в суді, кілька років навідувався самотньо молоді жінку Спочатку

ніби між іншим, а потім став запевняти, що дуже заик до неї, хоче бути з нею завжди і ду-має розлучитися з дружиною. Поки він «думав», у нової подруги народився син. Хлопчик ріс, а Олег усе не за-жувався. І та жінка, очевидно, втрапивши надію, подала на астановлення батьківства й аліменти, заявивши, що згодна, аби в дитини взяли аналізи...

— І що, цього досить для підтвердження батьківства?

— Не досить, але є свідки, що він там часто бував, іноді й кілька днів підряд жив. Машина його стояла біля дому...

— Помічалось... — видушила Зоя після ридань і залер'янки. — Доньку на руки брати не хотів. І не гляне зайвий раз, а на сина молодого колись натішитися не міг...

— Де вже було радіти доньці, коли вона народилася з тим, іншим, сином, майже одночасно...

Син Ольги Павлівни, побачившись з Олеговим сином у його діда й баби, повідомив матері новину:

— А Ігорьок каже, що в нього є братик! І не а колясці, а вже ходять і грошки говорять! Каже, що їхній татко житиме з ним братиком, а до них у гості приходитиме! Мама, а я хочу братика... Мама, а Ігорь-

кова бабуся каже, що той братик живе на стороні — де це?

Діло обійшлося без суду. Макарови-старші заплатили матері «братика», подеждували, даї тисячі. Ходили чутки, що вона після того разів за два просила й ще — то на пальто, то на новорічні гостинці. Давали. «Хай бере — його ж кров! А сім'ю не треба руйнувати».

Бачила Ольга Павлівна після того і Зою: «Хотіла забрати дітей і поїхати до батьків, та свекор зі свекрухою змовили. Заради малих треба жити, кажуть. Живу. Можна сказати, добре живу. Татко ж уже доньку на руки став брати! Живу... На півгодини в гастроном вийде, а я думаю, що він туди побіг»...

Бачила Ольга Павлівна й Олега: «Якільки це йому — двадцять шість? — а голова... Тільки не ота срібляста в нього сивина, про яку кажуть «благородна», а сіра якась. Ніби тьмяний цементний пил упав на волосся та так і зостався.

Н. ДАНИЛЕНКО.

ОДНА ХВИЛИНА І ЦІЛИЙ ТАЙМ

«ЗІРКА» (КІРОВОГРАД) — «ДОБРУДЖА» (ТОЛБУХІН, НРБ) — 3:2

1 серпня. Кіровоград. Стадіон «Зірка». 9000 глядачів.

Судді — І. Горожанкін, В. Оленсієнко, В. Будников (усі — Кіровоград).

«Зірка»: Діброва, Самофалов, Паламарчук, Абрамов, Сосенко (Тулайдан, 52), Резниченко (Бунян, 61), Бубись (Яровенко, 80), Кароль, Лактіонов, Бобилан (Полторак, 72), Денисенко (Дробиш, 86).

«Добруджа»: Атанасов, Конанов, Георгієв (Димитров, 58), Міхов, Станєв, Стоянов, Харалампієв, Дурєв, Божулов (Апостолов, 78), Пенчев, Гінков (Стєфанов, 66).

Голи: Лактіонов (18), Резниченко (36), Самофалов (40, з пенальті), Дурєв (42, з пенальті), Станєв (45).

На 40-й хвилині, коли після м'яча Валерія Самофалова рахунок став 3:0 на користь «Зірки», вже мало хто сумнівався, що розрив і надалі катастрофічно зростатиме. Болгарські спортсмени були розгублені...

І тут сталося неймовірне! Біло-зелена команда Курті Недева заграла так, ніби й не було у сітці воріт Івана Атанасова кількох м'ячів. Головною діювою особою на футбольному полі незабаром стала вісміка толбухівців — Іван Дурєв, двадцятидворічний півзахисник «Добруджі». На нього гравці відразу звернули увагу болельники «Зірки», і не звернули уваги (пробачте за каламбур)... гравці «Зірки». Та Дурєв все підніщував свою потужність на найгарячішій ділянці поля — центрі нападу. І нарешті, на 42-й хвилині гри Дурєв «вибухнув». Його прохід зупинили недозволеним прийомом і судді вказав на одинадцятиметрову позначку. До м'яча підійшов сам потерпілий — і шансів у Діброви не залишилось.

А ще через три хвилини Дурєв запустив у дію атакуючий «трикутник», в якому, крім нього, були ще Іван Гінков та Станімір Станєв. Останній і реалізував свою можливість.

— Нам не вистачило хвилинки першого тайму, — сказав після гри старший тренер «Добруджі» Курті Недев. — Але гадаю, що кіровоградські болельники отримали задоволення від розвитку подій на футбольному полі. І в цьому «винні» обидві команди — як переможець так і переможена...

Після гри болгарські футболісти прощалися з Кіровоградом — попереду була дорога додому. Туди, де через два тижні стартуватиме національна першість Болгарії.

Щастя ж вам, побратимі!

С. БОНДАРЄВ.

Кіровоградське СПТУ № 2
імені Героя Радянського Союзу
О. С. Єгорова

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1988—1989 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників
для базового підприємства тресту «Кіровоградбуд»
ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

на базі 8 класів:

- малювальний будівельний, штукатур (юнаки і дівчата);
- малювальний будівельний по художній обробці (юнаки і дівчата);
- ліпильно-модельний архітектурних деталей (юнаки і дівчата);
- лицювальник-плитковик, лицювальник-мозаїст (юнаки і дівчата);
- муляр, монтажник сталевих і залізобетонних конструкцій, електрозварник (юнаки);
- столяр будівельний, тесляр, паркетник (юнаки);
- машиніст бульдозера, скрепера (юнаки);
- електрослюсар будівельний (юнаки);

на базі середньої освіти:

покрівельник по рулонних покрівлях із штучних матеріалів (юнаки);

Для Кіровоградського будівельного комбінату училище готує:

машиністів баштових і мостових кранів (юнаків і дівчат, на час вступу повинно бути не менше 17,5 року);
обробників залізобетонних конструкцій, формувальників (юнаків).

Учні забезпечують гуртожитком, триразовим харчуванням, двома комплектами одягу, підручниками. Вони одержують 50 процентів від суми, заробленої під час виробничого навчання.

Учням, які навчаються на базі повної середньої школи, надається стипендія 30 карбованців на місяць і проводиться доплата до рівня тарифної ставки (мінімального окладу) робітника першого розряду за рахунок коштів підприємства.

Училище розташоване в новому сучасному корпусі. Є всі умови для занять в гуртках, спортивних секціях, клубах за інтересами.

Учні, які закінчили училище на «4» і «5», направляють для навчання у вузи і технікуми.

Початок занять — 1 вересня.

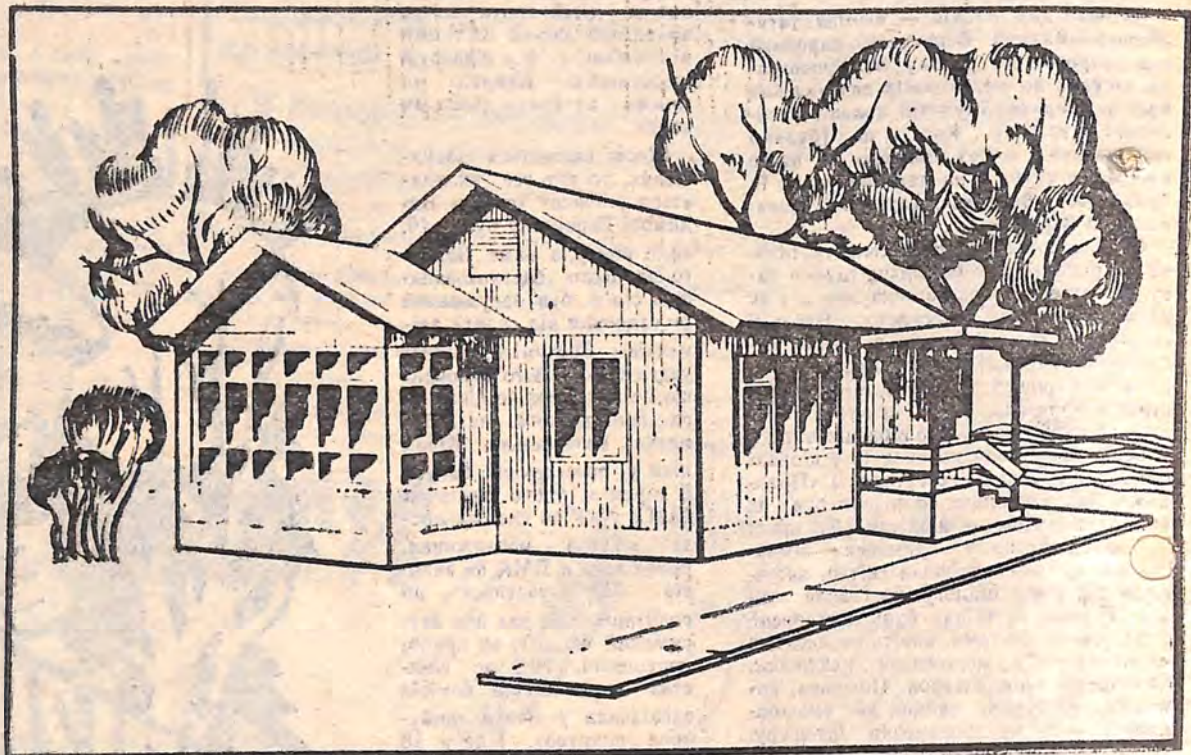
Прийом документів триває.

Вступники подають:

- заяву на ім'я директора,
- автобіографію,
- документ про освіту,
- свідцтво про народження або паспорт,
- довідку з місця проживання,
- довідку про склад сім'ї,
- медичну довідку (форма № 086/у),
- шість фотокарток 3×4 см.

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Телефони: 7-14-17, 7-12-72, 7-12-81. Іхавті автобусами №№ 102, 114, 129 до зупинки «Вул. Мічуріна».

Інформує У коопторгреклама

Комфортабельний сільський будинок

Тим, хто вирішив будуватися, радимо звернути увагу на такі проекти:

ТИПОВИЙ ПРОЕКТ 181—115—31.
Одноповерховий, одноквартирний, двокімнатний житловий будинок загальною площею 50,7 кв. м, житловою площею 28,6 кв. м. Має вітальню, спальню, туалетну й ванну кімнати, передпокій, тамбур і веранду. В тамбурі й передпокої передбачені вбудована шафа й комора. Опалення — центральне, від селищних мереж або квартирне — від котла. Вартість — 4500 крб.

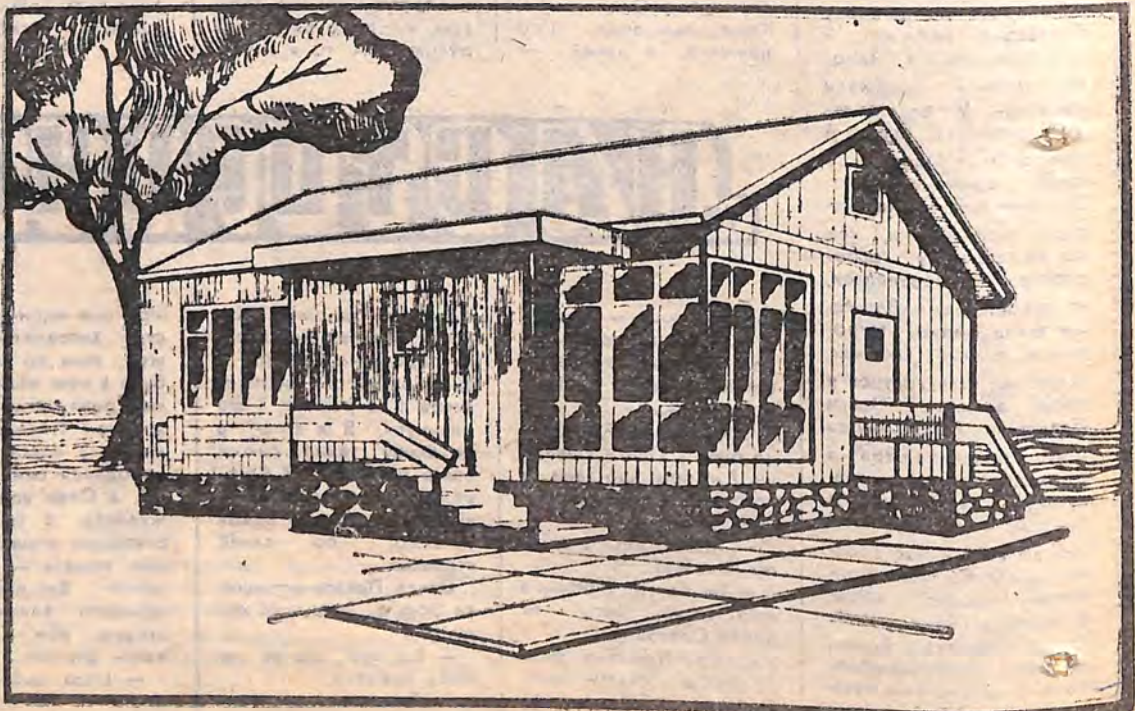
ТИПОВИЙ ПРОЕКТ 181—115—32.
Одноповерховий, одноквартирний, трикімнатний житловий будинок загальною площею 63,3 кв. м, житловою площею 38,9 кв. м. Має три кімнати, кухню, туалетну й ванну кімнати, передпокій, тамбур, веранду. В тамбурі й передпокої — вбудовані шафи й комора. Опалення — центральне, від селищних мереж або квартирне — від котла. Ціна — 5400 крб.

Крім того, можна придбати деталі стандартних будинків, а стіни спорудити з місцевих будівельних матеріалів.

Перекриття, дах, вікна, двері, підлогу, а також інші частини складають з деталей заводського виготовлення. Стіни будинків споруджують з таких місцевих будівельних матеріалів, як цегла, черепашник, гіпсові блоки, саман, туф тощо.

Придбати стандартний будинок або деталі стандартних будинків можна в лісоторговельних магазинах-складах та за замовленням в магазинах «Господарчі товари» споживчої кооперації.

УКООПТОРГРЕКЛАМА

ПОНЕДІЛОК

8 СЕРПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Прем'єра художнього телефільму «Джузеппе Верді» 6 серія «Синьйора Верді». 9.50 — Футбольний огляд. 10.20 — «Джерела». 10.50 — Новини. 15.30 — Новини. 15.40 — «Портрет сучасника». Прем'єра документального телефільму «Потрібні одностудії». «Коли влада в руках». 16.20 — «Пісня-88». 16.40 — «Знайомтесь — Сінгапур». Кінонаріс. 17.05 — Новини. 17.10 — «Об'єкти». 17.45 — «Експедиція у ХХІ століття». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — «Ермаковський сплав». Про еспроважження господарства. 19.35 — «Могло трапитись». Мультфільм. 19.45 — Прем'єра художнього телефільму «Джузеппе Верді». 6 серія «Синьйора Верді». 21.00 — «Час». 21.40 — «Перебудова: проблеми і рішення». 23.10 — Сьогодні у світі. 23.20 — Концерт артистів балету. 23.55 — Шахи. Чемпіонат СРСР.

▲ УТ

16.30 — Новини. 16.45 — Для школярів «Вітер мандрія» (Миколаїв). 17.15 — «Народні таланти». Самодіяльні художні колективи Луцького культосвітнього училища (Львів). 18.00 — День за днем. (Кіровоград). 18.20 — Закон і ми. (Кіровоград). 18.50 — Телефільм «Дзеркала Ермітажу» (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 9.30 — «Час рішень — час дій». Роль кооперативи. 20.00 — теле-спортарена. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Все про кіно. 22.50 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Виступ фольклорно-етнографічного ансамблю «Калина». 8.50 — «Обірваний вальс». Науково-популярний фільм. 9.10 — Мультфільми «Лісові мандрівники», «Чудовий сад». 9.50 — Італійська мова. 10.20 — Фільм — дітям. «Шапка Мономаха». 11.25 — «Дорослі і діти». Документальні фільми. 12.05 — «Унікаум». Художній фільм із субтитрами. 13.35 — Новини. 13.40 — Музична програма для юнацтва. 18.00 — Новини. 18.15 — «Служу Радянському Союзу!». 19.15 — Якщо хочеш бути здоровим. Туризм. Передача. 1. 19.30 — Футбольний огляд. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Міжнародна панорама. 21.00 — «Час». 21.40 — «Жива планета». Документальний фільм. 3 серія «Північні ліси». 22.35 — Новини. 23.45 — Музична програма «Ранкова пошта» (повтор).

ДО УВАГИ ТЕЛЕГЛЯДАЧІВ!

У програмі телебачення можливі зміни. Стенкте за щоденними повідомленнями дикторів телебачення і радіо.

ВІВТОРОК

9 СЕРПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Прем'єра художнього телефільму «Джузеппе Верді». 6 серія «Синьйора Верді». 7 серія «Важкі роки». У перерві 9.50 — Новини. 15.30 — Новини. 15.45 — «Веселі старті». 16.25 — «П'ятирічка: діла і люди». Прем'єра документального телефільму «Історія однієї угоди». 16.45 — Новини. 16.50 — Танцювальні композиції виноює група Дурга Лал (Індія). 17.30 — Хвилини поезії. 17.35 — Фільм — дітям. «Неспокійна сімейна». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — Людина і закон. 19.35 — Прем'єра мультфільму для дорослих «Парк культури». 19.40 — Прем'єра художнього телефільму «Джузеппе Верді». 7 серія «Важкі роки». 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Семеро сміливих». Про Новоросійський збір ініціативної групи молодих воїнів запасу. 23.05 — Сьогодні у світі. 23.15 — «Вас запрошує Людмила Сенчина».

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Все про кіно. 10.25 — Доброго вам здоров'я. Санітарний стан на Київських молокозаводах. 10.55 — Документальний фільм. «А нічка темна була». 11.20 — Художній телефільм «Росія молода». 4 серія. 12.25 — Новини. 13.30 — Новини. 16.40 — «Золоте курча». Вистава Львівського ТЮГу. (Львів). 17.40 — Сонячне коло. Виступають учні Кіровоградської середньої школи № 17. (Кіровоград). 18.00 — Телефільм «Відпустка, яка не відбулася». (Кіровоград). 18.25 — Наші довідки. (Кіровоград). 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — «Чемпіонат СРСР з футболу». «Динамо» (Київ) — «Жальгіріс» (Вільнюс). У перерві — репортаж про чемпіонат світу з авіамодельного спорту. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній телефільм «Росія молода». 5 серія. 23.00 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Виступає хор російської пісні. 8.40 — «Евген Баратинський». Науково-популярний фільм. 9.00 — Французька мова. 1 рік навчання. 9.30 — Мультфільми «Лисиця Патрикесна», «Мій друг парасолька», «Бешкетники». 10.00 — В майстерні художника. О. Романа. 10.20 — «Міста і роки». Документальні телефільми «Кисловодськ. Лютий». «П'ятигорськ». «Ташкент». 11.20 — Фільм — дітям. «Макар — слідопит». 1 серія. 12.25 — Французька мова. 2 рік навчання. 12.55 — Новини. 13.00 — Денний сеанс повторного телефільму «Вогненні дороги». Художній телефільм. 9 серія. 18.00 — Новини. 18.15 — Музичний кіоск. 18.45 — «Що сильніше». Мультфільм. 18.55 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Динамо» (Київ) — «Жальгіріс». У перерві — Народна казка. 20.50 — Народні мелодії. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «П'ять хвилин страху». Художній фільм. 23.15 — Новини. 23.25 — Волейбол. Міжнародний турнір пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Збірна СРСР — збірна Болгарії.

СЕРЕДА

10 СЕРПНЯ

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Прем'єра художнього телефільму «Джузеппе Верді». 7 серія «Важкі роки». 8 серія «Небесна Аїда». У перерві 9.50 — Новини. 15.30 — Новини. 15.45 — «Здрастуй, музику». Виступ фольклорного ансамблю «Насип». Адигейської автономної області. 16.35 — Програма Тюменської студії телебачення. 17.30 — Новини. 17.35 — Зустріч учасників Всесоюзного піонерського збору у «Артеці». 18.20 — Прем'єра документального фільму «Стартує «Енергія». 18.40 — Хвилини поезії. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — «Наш сад». 19.30 — Курсом XIX партконференції. 19.45 — Прем'єра художнього телефільму «Джузеппе Верді». 8 серія «Небесна Аїда». 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Фестивалі, конкурси, концерти. 23.10 — Сьогодні у світі. 23.20 — «Діючі особи».

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Кінопрограма «У світі цікавого» фільми «Непровінційна історія». «Дзвін пам'яті». 10.05 — Село і люди. 11.40 — Співає Ленінградська державна академічна капела ім. Глінки. 11.55 — Художній телефільм «Росія молода». 5 серія. 12.35 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Док. телефільми «Легше винайти». «Куди їде гігант?». 17.20 — На хвилі дружби. Виступає ансамбль «Айнулаш». (Кіровоград). 18.05 — День за днем. (Кіровоград). 18.25 — Кінозавальовка «Літо» (Кіровоград). 18.30 — Фільм — концерт «Молоді літа». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Атеїстичні діалоги». Наука проти містики. (Одеса). 20.15 — Чемпіонат світу з авіамодельного спорту. 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній телефільм «Росія молода». 6 серія. 23.00 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Концерт ансамблю «Забайкальські візерунки». 9.00 — «Лермонтов». Науково-популярний фільм. 9.25 — Німецька мова. 1 рік навчання. 10.55 — «Цирк, цирк, цирк...». 10.45 — За безпеку руху. 10.50 — Радянський балет на Горьківській сцені. 11.15 — Фільм — дітям. «Макар-слідопит». 2 серія. 12.20 — Німецька мова. 2 рік навчання. 12.50 — «У злагоді з природою». Документальні телефільми «Діброва», «Дерево з легенди». 13.35 — Новини. 13.40 — Денний сеанс повторного телефільму «Вогненні дороги». Художній телефільм. 10 серія. 18.00 — Новини. 18.15 — Лауреати Міжнародного конкурсу ім. П. Чайковського. Народний артист СРСР В. П'яво. 19.00 — «...До шістнадцяти і старші». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Якщо хочеш бути здоровим. Туризм. Передача. 2. 20.30 — «Для всіх і для кожного». Повернення до теми про приписки в житловому будівництві. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Екран документального фільму. «Хто господар землі?». Прем'єра. 22.40 — Новини. 22.50 — Волейбол. Міжнародний турнір пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Збірна США — збірна Франції.

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Прем'єра художнього телефільму «Джузеппе Верді». 8 серія «Небесна Аїда». 9 серія «Старий чарівник». В перерві 9.50 — Новини. 11.10 — «Діючі особи». 15.30 — Новини. 15.45 — Прем'єра документального фільму «Солдати на пенсії». «Іван Нікулін». 16.35 — Мультфільми «Дідусь Мазай і зайці». «Пісня про летючих мишей». 16.55 — Новини. 17.00 — «Музична скарбниця». Концерт з творів П. Чайковського. О. Скрибіна. Дж. Россіні. 17.45 — «...До шістнадцяти і старші». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — «Радячись з вами...» Нове про держзамовлення. 19.50 — Прем'єра художнього телефільму «Джузеппе Верді». 9 серія «Старий чарівник». 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Екран друзів». Про кінематограф Польщі. 22.50 — Сьогодні у світі. 23.00 — На міжнародних фестивалях естрадної пісні.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Музичний фільм «Моя світла мить». 9.50 — Кінокомедія «Діалог». 10.20 — Грають юні музиканти. 17.00 — Документальний телефільм «Легше винайти». 11.20 — Художній телефільм «Росія молода». 6 серія. 12.30 — Новини. 16.30 — Новини. 16.40 — Концерт з творів українських радянських композиторів. 18.00 — Наука і час. 18.30 — Музичний фільм «Тільки жартома». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Шляхом оновлення». Делегати XIX Всесоюзної конференції КПРС про роль трудового колективу в здійсненні радикальної економічної реформи. 20.15 — В. Моцарт. Симфонія. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Мелодійна студія «Гарт». (Донецьк). 23.20 — Новини. 23.35 — Чемпіонат світу з авіамодельного спорту.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — «Сибірська весілля». 8.55 — «Малюнки Достоевського». Науково-популярний фільм. 9.15 — Іспанська мова. 1 рік навчання. 9.45 — «Архітектор Шехтель». 10.20 — Прем'єра документального телефільму «Дари осені». 10.40 — Мультфільми «Чучело-мяучило». «Пригоди на плоту». «Ніби-то». 11.10 — Фільм — дітям. «Макар-слідопит». 3 серія. 12.15 — Іспанська мова. 2 рік навчання. 12.45 — «П'ять хвилин страху». Художній фільм. 14.10 — Новини. 14.15 — Денний сеанс повторного телефільму. «Вогненні дороги». Художній телефільм. 11 серія. 18.00 — Новини. 18.15 — Пісня-88. 18.30 — Сільська година. 19.30 — Ритмічна гімнастика. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Поезія. М. Цветаєва. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Виставка». Художній телефільм. 1 серія. 22.55 — Волейбол. Міжнародний турнір пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. Збірна Японії — збірна СРСР. 23.40 — Новини.

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — Прем'єра художнього телефільму «Джузеппе Верді». 9 серія «Старий чарівник». 9.45 — «Живи, Земле!». 10.45 — Новини. 15.30 — Новини. 15.45 — Програма Орловської студії телебачення. 16.55 — Новини. 17.00 — Міжнародний фестиваль фольклору. Церемонія відкриття. 18.00 — «Якось влітку». Мультфільм. 18.15 — «Чого і чому?». Передача для дітей. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — Курсом XIX партконференції. 19.30 — Концерт Міжнародного фестивалю фольклору. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Продовження концерту Міжнародного фестивалю фольклору. 22.50 — «Погляд». Вечірня інформаційно-музична програма.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — «Від першої особи». Археолог П. Толочко. 10.30 — Художній телефільм для дітей «Іванко і цар Поганич». 11.50 — Новини. 12.05 — Молодіжна студія «Гарт». 16.30 — Новини. 16.40 — «Колетива і п'ятирічка». Багатозмінний режим роботи. На Харківських підприємствах. 17.05 — Музичний фільм «Сумувати не треба». 17.30 — Зустрічі через 20 років. Теленарис. 18.00 — День за днем. (Кіровоград). 18.20 — Т.ф. «Плюх та Пліх» (Кіровоград). 18.30 — Фільм-концерт «Серенада для сміливих». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Театр і час». Малий театр Союзу РСР. 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній телефільм «Росія молода». 7 серія. 22.55 — Новини. 23.10 — Нічний монолог.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Концерт вокального дуету Воронезької філармонії профспілок. 8.40 — «Федір Тютчев». Науково-популярний фільм. 9.00 — Мультфільми «Ілля Муромець і Соловей-розбійник». «Дош». 9.20 — Англійська мова. 1 рік навчання. 9.50 — «Дайник приходить на допомогу». Художній фільм. 11.10 — Англійська мова. 2 рік навчання. 11.40 — Фільм — дітям. «Хлопчачий патруль». 12.45 — «Далече близьке». Документальні телефільми. «Натхнення». «В'ятські мережива». «Киргизські мотиви». 13.20 — Новини. 13.25 — Денний сеанс повторного телефільму. «Вогненні дороги». Художній телефільм. 12 серія. 18.00 — Новини. 18.15 — Виступає ансамбль народного танцю «Світанок» Палацу культури Крементуцького автозаводу. 18.30 — «І жартома, і всерйоз». 19.00 — «У світі тварин». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Кінний спорт. Всесоюзні змагання. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — «Виставка». Художній телефільм. 2 серія. 23.00 — Новини. 23.10 — Прем'єра документального телефільму «Синьйора Вікторія».

▲ ЦТ (I програма)

6.30 — «120 хвилин». 8.35 — «Чого і чому?». Передача для дітей. 9.05 — Рух без небезпек. 9.55 — «Корольов». Документальний фільм. 11.05 — «Ці чарівні провінції». 12.00 — «Домашня академія». 12.30 — «В країнах соціалізму». 13.00 — «Для всіх і для кожного». 13.30 — «У світі тварин». 14.30 — Новини. 14.40 — «Сімейний екран». Художній телефільм «Нікудишня». 16.15 — Прем'єра документального телефільму «Неможливі Бессов». 17.15 — «Народна творчість». 17.45 — Міжнародна програма. Політичний портрет. Раджив Ганді. Світ у реальних фактах. Відповіді на телеглядачам. 18.45 — «Наша спадщина». «Сотбіс» у Москві. 19.30 — До 70-річчя ВЛКСМ. Художній фільм «Кінець імператора тайги». 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Мультфільми для дорослих «Пер Гюнт». «Тінь і дорога». 22.25 — «Пісня-88». 23.20 — Новини.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.10 — Ритмічна гімнастика. 9.40 — Художній телефільм «Росія молода». 7 серія. 10.45 — Донцетті. «Любовний напіл». Вистава (Одеса). В перерві 11.50 — Новини. 12.55 — Для дітей. Художній фільм «Айболит». 66». 14.30 — «Доброго вам здоров'я». 14.55 — «На хвилі дружби». Державний оркестр народних інструментів Туркменської РСР (Кіровоград). На республіканське телебачення. 15.40 — Солдатські листи. 16.15 — Варіації на балетні теми. 16.45 — «Скарби музеїв України». В. Гурін «Матері чекують». 17.00 — «Суботні зустрічі». Студенський спорт. 18.30 — Сатиричний об'єкт. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — І тільки музика. 20.35 — Реклама. 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — Час. 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Художній телефільм «Росія молода». 8 серія. 23.05 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Науково-популярні фільми «Симетрія». «За образом і подобою». 8.50 — Коротко про різне. Ілюстрації дитячої книги. 9.00 — Телевізійний театральний абонемент. 10.00 — Коротко про різне. Ілюстрації дитячої книги. 10.05 — «Здоров'я». 10.50 — Коротко про різне. Ілюстрації дитячої книги. 11.00 — «Порі року». 12.00 — Коротко про різне. Ілюстрації дитячої книги. 12.05 — Перебудова і право. 12.20 — Коротко про різне. Ілюстрації дитячої книги. 12.30 — Радянська поезія. Я. Купала. 13.20 — Коротко про різне. Ілюстрації дитячої книги. 13.25 — «Релігія і суспільство». Про святкування в нашій країні 1000-річчя Хрещення Русі. 13.55 — «Очевидне — неможливе». 15.00 «Музичний портрет». «Браво. Анджелі Хельський». 15.35 Прем'єра документального фільму «Москвін проти Москвіної». 16.05 — Мультфільм 16.15 — «Калина червона». Художній фільм із субтитрами. 18.00 — Футбол. Чемпіонат СРСР «Спартак» — «Динамо» (Москва). 19.50 — Прем'єра документального фільму «По синьому шляху». 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — «Хабар». 20.45 — «Ваш вихід, артисте!». 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебудови. 21.50 — Екран зарубіжного фільму. «Ритм 1934». 23.10 — Волейбол. Міжнародний турнір пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. 23.55 — Новини. 0.05 — Московський міжнародний марафон Миру.

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — Новини. 8.15 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — «Руки твої». Документальний телефільм. 9.20 — Тираж «Спортлото». 9.30 — «Будильник». 10.00 — «Служу Радянському Союзу!». 11.00 — Музична передача «Ранкова пошта». 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — «Здоров'я». 14.45 — В. А. Моцарт. Соната для фагота і віолончелі. 15.15 — Курсом XIX партконференції. 15.50 — Пісенні зустрічі в Омську. 17.00 — Хвилини поезії. 17.05 — Прем'єра документального фільму «Жива планета». 5 серія «Моря трав». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Прем'єра художнього телефільму «Громадянський позов». 1 і 2 серії. 21.00 — «Час». 21.40 — Всі симфонії П. Чайковського. Симфонія № 6. 22.40 — Футбольний огляд. 23.10 — Новини.

▲ УТ

9.00 — Новини. 9.15 — Ритмічна гімнастика. 9.45 — «Рідні наспів». «Хлопці, весело!». 10.00 — Художній телефільм «Росія молода». 8 серія. 11.15 — Кіноекран ДАІ. Погода (Експрес-інформація). 11.20 — С. Мрожек «Гра з привидами». Вистава (Дніпропетровськ). 13.20 — «Що може служба побуту». Теленарис. 13.50 — Новини. 14.00 — Дитячий кінотеатр. Режисер В. Граматіков і його фільм «Міо, мій Міо». 15.00 — Село і люди. 15.30 — «Ви нам писали». Музична передача за листами глядачів. (Львів). 16.00 — Морська слава Вітчизни. 17.00 — Мультфільми. 17.40 — Фестиваль «Кримські зорі». Всесоюзний конкурс на краще виконання пісень країн соціалістичної співдружності. (Сімферополь). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Продовження концерту фестивалю «Кримські зорі» (Сімферополь). 20.45 — На добраніч, діти. 21.00 — Час. 21.40 — Худ. телефільм «Росія молода». 9 серія. 23.05 — Вечірній вісник.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — «Арістотель із Болоньї». Науково-популярний фільм. 8.30 — «Портрети». І. Нікітін. 9.25 — «Ерудит». Науково-популярні фільми «Муза фотографії». «Погляд». 10.10 — «Домашня академія». 10.40 — «Потамський світ ґрунту». Науково-популярний фільм. 11.00 — Російська мова. Ціна слова. 11.30 — Клуб мандрівників. Подорож під вітрилами. 12.30 — Наука: теорія, експеримент, практика. 13.00 — Філософські бесіди. 14.00 — Фільм дітям. «Лялька-Руслан і його друг Санька». 15.10 — За безпеку руху. 15.15 — П. Бомарше. «Шалений день, або Одручення Фігаро». Фільм-вистава Московського театру сатири. У перерві — 16.50 — Реклама. 18.10 — Телевізійний музичний абонемент. Про виконавське мистецтво. Зустріч з Б. Теллінім. 18.55 — В. Астаф'єв. «Затесис». 19.20 — Концерт Н. Шаховської (віолончель). 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Зустрічі на БАМі. 20.50 — Мультфільм для дорослих «Обов'язок кожного». 21.00 — «Час». 21.40 — «Сльози капали». Художній фільм. 23.05 — Волейбол. Міжнародний турнір пам'яті В. Саввіна. Чоловіки. 23.50 — Новини.

НДР. Модна жіноча зачіска нинішнього сезону називається «Титус». Її головна відмінна риса: волосся гладеньке чи кучеряве, довге чи коротке — навішується вперед, на обличчя. Лінія контура на лобі та щоках робиться кучерявою чи пір'ястою.

Фото АДН — ТАРС.

поради

Як приймати ванну?

Курка в папері

Як швидко й без зайвого клопоту підсмажити курку? Пропонуємо зробити це так.

Курку середнього розміру обробити й помити, дати стекти або промокнути її кухонним рушником. Натерти сіллю і перцем. Посипати дрібно посиченим чи подрібненим на тертці вершковим маслом. Всередину можете покласти невелику цибулину. Потім зробіть із чистого паперу звичайний кульок і покладіть в нього курку, туди ж помістіть і залишки масла. Заверніть пакет, щоб не проникло повітря. Кладіть на жаровню і ставте в духовку на середній вогонь. Через 10—15 хвилин кульок перевертайте. Не бійтеся, папір не згорить, а якщо все ж остерігаєтесь, поставте в духовку кухоль з водою.

Через 30—40 хвилин курка буде м'якою, рум'яною, соковитою і запашною.

Не купайтесь одразу після їди. Старайтеся поєднувати купання з миттям голови, інакше пара й во-

да все одно зісують зачіску. Перед тим, як приймати ванну, намажте лице і шию живильним кремом — під дією пари він краще вбирається. Можна під час перебування у воді накласти на обличчя маску зі свіжих овочів чи фруктів. Не перебувайте у воді більше 30 хвилин.

Корисно робити у ванні гімнастику (але не тоді, коли на лиць маскі). Спочатку виконуйте вправу по три рази, потім доведіть до шести.

1). Обгорніть голову косинкою чи рушником і, взявши кінці за край, тягніть уперед, одночасно вигинаючи голову назад. Корисно для шиї.

2). Узявшись за край вани, підніміть прями ноги, потім повільно зігніть праву ногу і повільно вирівняйте. Те саме — лівою.

3). Обіпріться ногами об дно, візьміться за край і спираючись на руки, підніміть тулуб.

4). Сидячи, підніміть руки вгору: починайте згинатися й розгинатися. Змінює прес, зганяє жир із живота.

5). По черзі піднімайте ноги і руками притягуйте до себе, намагаючись не згинатися.

6). Сядьте, простягнувши ноги, руками візьміться за край вани. Лівою рукою підтягуйте до краю вани, правою відтягуйте. Те саме в інший бік.

Будьте обережні, щоб не послизнутися і не вдаритися головою об ванну чи калі.

ЧИ МАЄТЕ СИЛУ ВОЛІ?

Дайте відповідь на питання. За відповідь «так» — 2 очка, за «ні» — 0, за «не знаю, коли як» — 1.

- 1). Можу закінчити нецікаву роботу, навіть коли обманю часу.
- 2). Коли треба зробити щось малоприємне, успішно долаю внутрішній опір.
- 3). У кінофільмах об'єктивно оцінюю ситуацію, не «виплюю».
- 4). Якщо треба дотримуватися дієти, не їм нічого нездорового.
- 5). Радо встаю навіть тоді, коли це не обов'язково.
- 6). Залишаюся на місці вуличної пригоди, щоб дати свідчення.
- 7). Швидко відповідаю на листи.
- 8). Можу долати страх перед відвідуванням лікаря, не відкладаю це на потім.
- 9). Спокійно приймаю найгірші ліки.
- 10). Якщо пообіцяв щось виконати, навіть якщо обіцяв поспішно і дотримуватися обіцянки складно.
- 11). Без сумнівів їду в незнайоме місто.
- 12). Ретельно дотримуюся розпорядку дня.
- 13). Зневажаю бібліотечних боржників.
- 14). Не покину термінової роботи навіть заради найцікавішої телепередачі.
- 15). Можу припинити суперечку навіть тоді, коли мене ображають незаслужено.

ПІДСУМУЄМО ОЧКИ:

До 12. Сили волі вам бракує. Ви робите лише те, що легко й цікаво. До обов'язків ставитеся не дуже сумлінно, і це основна причина ваших невдач.

13—21. Дієте, щоб подолати труднощі, але віддаєте перевагу обхідним шляхам. Дане слово дотримуєте, неприємне завдання виконаєте, але не переробитеся. З власної ініціативи клопоту собі не додаєте.

22—30. Людина ви вольова, не підведете, на вас можна надіятися. Вас не злякають завдання, яких уникають інші. Проте іноді ви можете бути несприятливими там, де це не потрібно.

КРОСВОРД «ХИМЕРНИЙ»

Слова потрібно вписувати навкруги їх номерів, починаючи з поміченої клітинки; слова з непарними номерами читаються за годинниковою стрілкою, з парними — проти.

ЗА СТРІЛКОЮ: 1. Заборона, яна накладається одним органом влади на рішення іншого. 3. Гвинтовий конвеєр. 5. Геометрична фігура. 7. Місто в Челябінській області. 9. Двоколісний віз на Кавказі. 11. Пора року. 13. Паливо. 15. Рід трав'яних рослин сімейства півинових. 17. Коралова споруда. 19. Житель Греції. 21. Герой роману Джека Лондона. 23. Хвойне вічнозелене дерево. 25. Бродячий поет.

ПРОТИ СТРІЛКИ: 2. Права притока Десни. 4. Герой грецької міфології, син Дедала. 6. Англійський утопіст. 8. Гарбір. 10. Неглибока частина річки. 12. Одна з категорій у систематизації тварин. 14. Вид спорту. 16. Місце проведення військової ради 13 вересня 1842 року. 18. Спортивна споруда. 20. Морське парусне двоцвітне судно. 22. Лісова пташка. 24. Одиниця зображення об'єкту зйомки на плівці.

Склали М. СЬОМІНА.

Відповіді на кросворд «Загадка»

ВМІЩЕНИЙ В «МК» ЗА 9 ЛИПНЯ Ц. Р.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Болото. 6. Капкан. 10. Вихор. 11. Жорна. 12. Скрипка. 15. Планер. 16. Сорочка. 17. Овес. 18. Тінь. 21. Горщик. 22. Бритва. 27. Портрет. 29. Ранок. 30. Білка. 31. Каштан. 32. Квачка.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Молот. 2. Стежка. 3. Гедюна. 4. Завод. 7. Цибуля. 8. Млин. 9. Книжка. 13. Метелик. 14. Повітря. 19. Солдат. 20. Свічка. 23. Компас. 24. Ятір. 25. Деревина. 26. Косар. 28. Діря.

сцена екран арена

Сьогодні, 6 серпня, в кінотеатрі «Екран» демонструється художній фільм відомого режисера Микити Михалкова «Свій серед чужих, чужий серед своїх». Початок о 18 годині 40 хвилин в актовому залі бібліотеки імені Крупської.

8 серпня на стадіоні спортивного клубу «Зірка» в Кіровограді відбудеться чергова зустріч чемпіонату країни з футболу між командами «Зірка» (Кіровоград) — «Суднобудівник» (Миколаїв).

Цей фільм не випускали на екран 20 років. Зараз же, одержавши кілька призів, привіт до глядача. У Кіровограді він демонструватиметься цілий місяць. Це стрічка «Історія Асі Клячкіної, котра кохала, та не вийшла заміж», сценарій Ю. Клепикова, режисер А. Михалков - Колчачовський, у головній ролі І. Саввіна. Демонструється щоп'ятниці в кінотеатрі імені Дзержинського о 19.00.

Заст. редактора
А. БЕЗТАКА.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША

АДРЕСА:

316050,

МПС,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

Телефони:
редактора — 2-54-26;
заступника редактора — 2-29-92;
відповідального секретаря — 2-27-65;
відділу: комуністичного виховання — 4-66-79,
4-64-21; комсомольського життя та економіки — 2-04-84; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолaboratorії — 4-94-94; оголошень — 4-28-96;
коректорської — 3-61-83.

Газета виходить щосуботи.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

БН 09699

Індекс 61103.

Зам. № 342

Тираж 52239

Над номером працювали: художник — О. Босий, складач машинного набору — І. Канцер, складач вступу — В. Батюков, Л. Урсащенко, коректор — Л. Коваленко, Л. Сердюченко, цинкограф — О. Щербак, друкарі — В. Чистий, М. Янновий, відповідальний черговий — В. Бондар.